

วารสารห้องสมุด T.L.A. BULLETIN

ชุดบรรณารักษศาสตร์

เรื่องของบรรณกรรม

นิทานเด็ก

โครงการห้องสมุดในและนอกประเทศ

7 ฉบับที่ 2

มีนาคม - เมษายน 2506

สารห้องสมุด

ปีที่ ๑ ฉบับที่ ๒

มีนาคม - เมษายน ๒๕๐๖

T.L.A. BULLETIN

นิตยสารรายสองเดือนของสมาคมห้องสมุดแห่งประเทศไทย

การศึกษากับการประสานงานกรรมการ	สุข วงศาสนธิ์	๑๖๕
กรมของสมาคมห้องสมุดแห่งประเทศไทย	บรรจง นิवासบุตร	๑๗๖
ทริ - โนะ - โอกินะ	มีอค โจย่า	๑๘๔
ปฏิบัติเกี่ยวกับการอ่านของนักเรียน	กระจ่าง แม้นญาติ	๑๘๗
... ..	<i>Ella Wheeler Wilcox</i>	๑๕๐
... ..	<i>Lin Yutung</i>	๑๕๒
... ..	<i>C. Prabha</i>	๑๕๕
... ..	สุนิต ประภาสวัต	๒๐๓
... ..	เอมอร เจริญรัถ	๒๑๒
... ..	ถม ขรรค์เพชร	๒๑๕
... ..	<i>Pra Pakasit Buddhasasna</i>	๒๓๓
... ..		๒๓๙
... ..		๒๔๐
... ..		๒๔๔

T.L.A. BULLETIN

Volume 7, No 2

March—April B. E. 2506

CONTENTS

- Librarian and Library Board *Sook Vongsason*
- School Libraries *Banchong Nivasabutr*
- Taketori no Okina *Mock Joya*
- The Report of Reading *Krachang Manyati*
- Solitude *Ella Wheeler Wilcox*
- The Art of Reading *Lin Yutung*
- My name is Dang Toi *Sunit Prabasavat*
- The National Library *Em Orn Chareonrat*
- Art of Arranging Bulletin Board *Thom Kanpet*
- Buddhism and the Modern World *Pakasit Buddhasasna*
- May We introduce you to know
- Who? What? Where?
- Editor's Note

วารสารห้องสมุด
T.L.A. BULLETIN

นิตยสารรายสองเดือน ของสมาคมห้องสมุดแห่งประเทศไทย

2506

ประสงค์ เพื่อ :-

ส่งเสริมและเผยแพร่วิชาบรรณารักษศาสตร์
ส่งเสริมและเผยแพร่การศึกษาและวัฒนธรรม

บรรณาธิการ

นายกระจาง แม้นญาติ

กองบรรณาธิการฝ่ายวิชาการ

ร. วัณจวน อินทรกำแหง

นายคุณ ประภาจิตต์

ร. บุญเจือ องคประดิษฐ์

นายตรุณ พดศิริ

นางแม่นมมาลี ชวดิต

นายถนัม ชรรค์เพชร

ร. อุทัย ทุตยไพฑิ

นายทวี มุขระโกษา

ร. จารุวรรณ ชาลิตโต

น.ร. ดมุต รัตตากร

ร. สุทธิดิษฏ์ อัมพวงษ์

น.ร. ศรัทธอง ดีหาพงษ์

นางสิรินทร์ ชวงโชติ

นายสุข พงษ์ดิษฐ์

ร.ว. จีรวัดน์ จักรพันธ์

นายบุญจิตต์ ชูทรงเดช

กองบรรณาธิการฝ่ายธุรการ

นายบุญหยด พันธุ์เพ็ง

นายประยุทธ์ สวัสดิ์มงคล

นายชุมพล สุทธิบุญดี

น.ร. นิตวรรณ อินทะเกษะ

ร. : สมาคมห้องสมุดแห่งประเทศไทย

ร. ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา : นายกระจาง แม้นญาติ

ร. : สมาคมห้องสมุดแห่งประเทศไทย บริเวณมหามกุฏราชวิทยาลัย บริเวณวัด พระนคร

ร. : โรงพิมพ์ มงคลการพิมพ์ ๑๐๑ ถนนสนาม บางลำภู พระนคร

สงวนลิขสิทธิ์

ห้ามคัดลอกข้อความตอนใดตอนหนึ่งไปตีพิมพ์โดยไม่ได้รับอนุญาต

T.L.A. Bulletin

Official Bi-monthly Journal of the Thai Library Association

Editor in Chief

Nai Krachang Manyati

Editorial Staff

Nangsao Runjuan Intarakamhang

Nangsao Boonchua Ongkapradit

Nang Maenmas Chavalit

Nangsao Uthai Thutiyapothi

Nangsao Charuwan Jhalito

Nangsao Suthilak Ampanwongs

Nang Sirin Chuangchote

M.R. Chiravadhana Chakrabandh

Nai Chun Prabhavivadh

Nai Daroon Balasiri

Nai Thom Kanpetch

Nai Tawee Mukatarakos

Nangsao Lamoon Ratak

Nangsao Srithong Siha

Nai Sook Pongsatidya

Nai Boonchit Choosong

Managing Staff

Nai Boonyod Panpeng

Nai Choopol Sookvibul

Nai Prayoot Sawasdim

Nangsao Nilawan Inda

Owner : Thai Library Association, Mahamakut Rajvidyalaya
Bovoravives, Bangkok, Thailand.

Printed at Mongkol Press, Bangkok.

Office Bearers of the T.L.A. 1963

President	:	Nangsao Runjuan Intarakumhang
Vice President	:	Nai Sook Pongsatidya
Secretary	:	Nangsao Rasa Wongyoungyu
Treasurer	:	Nangsao Katalee Sombatsiri
Librarian	:	Nangsao Srithong Srihapongsa
Chief of Reception Committee	:	Nang Nitaya Jutamart
Registrar	:	Nang Rapin Mapobpuntha
Chief of Foreign Relations	:	Nai Chun Prabhavivadhana
Chief of Library Trainings	:	Nangsao Uthai Thutiyapothi
Chief of Public Relations	:	Nangsao Charuwan Jalito
Editor of the T.L.A. Bulletin	:	Nai Krachang Manyati
Chief of Fund Raising	:	Nangsao Runjuan Intarakumhang
Chief of the Publication	:	Nang Sirin Chuangchote
Chief of Library Clinic	:	Nang Sasiwongs Puengtrakul
Chief of Bibliography	:	Nangsao Suthilak Ampanwongs
Chief of Union Catalog	:	Nang Maenmas Chavalit
Member	:	Nangsao Boonchua Ongkapradit
Member	:	Nangsao Nilwan Pinthong
Member	:	M.R. Chiravathana Chakrabandh
Member	:	Nai Daroon Balasiri
Member	:	Nai Tri Amatayakul
Member	:	Nai Thom Kanpetch
Member	:	Nang Vibulpen Chaipani
Member	:	Nai Boonchit Choosongdej
Member	:	Nai Eua Busapakes Hongsakul
Member	:	Nang Maria Laosoonthorn

กิจกรรมต่างๆ

ของสมาคมห้องสมุดแห่งประเทศไทย

- | | |
|---|--|
| <p>นักวิเทศสัมพันธ์</p> <p>นักเผยแพร่วิชาการ</p> <p>นักประชาสัมพันธ์</p> <p>นักจัดพิมพ์</p> <p>นักหาทุน</p> <p>นักนิเทศห้องสมุด</p> <p>นักบรรณานุกรมแห่งชาติ</p> <p>นักศูนย์รวมบัตร</p> <p>นักบรรณารักษ์</p> <p>นักปฏิคม</p> <p>นักวารสาร</p> <p>นักทะเบียน</p> | <p>แลกเปลี่ยนความรู้ เชื่อมความสนิทสนมกับบรรณารักษ์ทั่วโลก ขอความร่วมมืองานด้านห้องสมุดของไทย</p> <p>อบรมวิชาบรรณารักษศาสตร์ จัดให้มีชมรมและกิจกรรมในต่างจังหวัด</p> <p>จัดรายการวิทยุ โทรทัศน์ อภิปราย ปาฐกถา กิจกรรม และทำภาพยนตร์แนะนำการใช้ห้องสมุดตลอดจนติดต่อหนังสือพิมพ์</p> <p>จัดทำหนังสือวิชาบรรณารักษศาสตร์และพิมพ์ให้มากขึ้น และทำหนังสือเพื่อเสนอรายชื่อหนังสือใหม่</p> <p>จัดหาทุนใช้จ่าย และทุนดัดแปลง</p> <p>ส่งเสริมการจัดห้องสมุด ณ ที่ต่างๆ ทั้งช่วยเหลือและแนะนำ</p> <p>จัดทำรายชื่อหนังสือ วารสาร และเอกสารทั้งในและนอกประเทศ</p> <p>เพื่อรวบรวมรายชื่อบรรดาหนังสือที่มีในห้องสมุดต่างๆ ทั่วประเทศ</p> <p>จัดหาหนังสือวิชาบรรณารักษศาสตร์ และหนังสือที่ใช้ในการอบรม ค้นคว้า ตลอดจนจัดห้องสมุดของสมาคม</p> <p>เป็นสื่อให้สมาชิกได้พบปะตั้งตัวรณรงค์สนับสนุนยิ่งขึ้น</p> <p>เผยแพร่ความรู้วิชาการ ในเรื่องหนังสือและห้องสมุดและแจ้งข่าวสาร ให้สมาชิกได้ทราบงานห้องสมุดของเพื่อนบรรณารักษ์ด้วยกัน</p> <p>เพื่อทราบจำนวนสมาชิกของสมาคมว่ามีผู้ใดอยู่ที่ใด</p> |
|---|--|

กิจกรรมพิเศษ

- | | |
|---|---|
| <p>จัดทำหนังสือพิมพ์</p> <p>จัดสร้างอุปกรณ์ครุภัณฑ์ห้องสมุด</p> <p>ทำบัตรรายการ</p> <p>ส่งเสริมการอ่านและห้องสมุดในภาคใต้</p> | <p>เพื่อจัดพิมพ์หนังสืออ่านสำหรับเด็กให้มากขึ้น</p> <p>เพื่อให้ความสะดอกห้องสมุดต่างๆ ตามแบบมาตรฐานและราคาเยา</p> <p>เพื่อสะดอกแก่บรรณารักษ์ได้ทราบจำนวน และรายละเอียดเกี่ยวกับหนังสือ</p> <p>เพื่อช่วยส่งเสริมการอ่านและห้องสมุดใน ๔ จังหวัดภาคใต้</p> |
|---|---|

akumhang
ingyu
atsiri
pongssa
tha
ana
pothi
to
akumhang
e
trakul
anwongs
it
kapradit
ong
akrabandh
ni
ydej
ongsakul
orn

T.L.A. Activities

Various divisions of T.L.A. take up the following duties :—

1. **Foreign Relation Division** - to contact foreign agencies and organizations governmental and non-governmental in order to exchange opinions and experiences, to gain friendship with them abroad.
2. **Library Education Division** - to help library workers in acquiring and improving knowledge in library science by organizing courses or seminars whenever needed.
3. **Public Relation Division** - to promote the use of books and libraries among the public; to make people aware of the needs in libraries.
4. **Publication Division** - to publish text-books in library science, and other kinds of goods which will facilitate librarians in their work, such as library manuals, library directions.
5. **Fund Raising Division** - to raise fund for libraries in need.
6. **Library Clinic Division** : to help re-organize libraries already in existence but not yet systematically organized.
7. **Bibliography Division** - to compile bibliographies and book lists in libraries.
8. **Union Catalog Division** - to set up a union catalog of collections of books in libraries in Bangkok.
9. **Reception Division** - to arrange, whenever it is suitable, for information among librarians; to help foreign librarians in Thailand.
10. **Library Division** - to acquire and organize books in library science and library tools for use of the members of the association.
11. **Registration Division** - to keep record of the members of the association.
12. **Library Journal Division** - to edit and issue T.L.A. Bulletin, official journal of T.L.A., and to issue newsletters.

Other Activities

1. Promote and publish childrens' books.
2. Produce library furnitures, and equipments.
3. Produce library printed catalog cards.
4. Making survey of interest in reading Thai books among Malay-siam people in the southern provinces, and help promoting library service in those areas.



บรรณารักษ์กับการประสานงานกรรมการ

...โดย สุข วงศาสนธิ์ (พงษ์สถิตย์)

ห้องสมุดประชาชนทุกแห่งมีคณะกรรมการห้องสมุด จำนวนกรรมการมากบ้าง
ต่างกันไป แต่ที่มีปัญหาอยู่ขณะนี้เท่าที่ทราบแน่ก็คือ กรรมการห้องสมุดไม่มีการ
กันตมาเสมอ หรือบางแห่งไม่มีการประชุมกันเลยตั้งแต่ตั้งกรรมการแล้ว ที่เป็นเช่น
ชนิดใดก็ตาม แต่ในฐานะบรรณารักษ์ควรจะมาพิจารณาตัวเราเอง อาจจะยังไม่ถูกจึง
ในผลดี จึงอยากจะดองนำความคิดอ่านเด่นออกันดู ส่วนที่ไหนคืออยู่แต่ก็ขออนุโมทนา
กตั้งกรรมการกันมากแล้ว จึงยังไม่พูดถึงเรื่องการจัด

ยอมเป็นที่ทราบกันแล้วว่า กรรมการห้องสมุดที่จะทำงานได้ผลดีจะต้องมีคุณสมบัติ

๑. สนใจงานห้องสมุด
๒. ยินดีที่จะเสียสละเวลา กำลังความคิดในการปฏิบัติหน้าที่
๓. เชื่อมั่นในความสำคัญของห้องสมุดประชาชน ที่เป็นศูนย์รวมชุมชน
ส่งเสริมการศึกษาวัฒนธรรม การพักผ่อนและการใช้เวลาว่างให้เป็น
ประโยชน์
๔. สนใจในความเจริญก้าวหน้าของท้องถิ่น ของชุมชนทุกหมู่ทุกคณะ
ตระหนักในความเจริญก้าวหน้าทางสังคม เศรษฐกิจอยู่เสมอ
๕. มีความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น เช่นกับกรรมการ บรรณารักษ์
พนักงานเจ้าหน้าที่ ตลอดจนผู้ใช้ห้องสมุด
๖. รับฟังความคิดเห็นคนอื่น ยินดีนำความคิดเห็นต่างๆ ไตร่ตรอง รู้จักแพ้
รู้จักชนะ ทุ่มความพยายาม

๗. มีความกล้าหาญต่อการคิดริเริ่ม มีความรู้ ยึดถือหลักชัย คือคน
และบริการดีของห้องสมุดเป็นแนวริเริ่ม

๘. รักรงานห้องสมุด มุ่งหวังจะให้เป็นที่รักใคร่ของท้องถิ่น

การที่จะนำห้องสมุดให้ก้าวหน้าไปได้มีหลายทาง อย่างหนึ่ง คือการห
กรรมการ ถ้ามีการประชุมกัน โอกาสเด็กเห็นความคิดเห็นจากคนหลายคน ย่อมดี
เดียว แต่บรรณารักษ์จะดำเนินอย่างไรจึงจะให้มีการประชุมบ่อย และได้ผล เรื่องน
จะต้องมีวิธีทำงาน และการทำงานกับกรรมการห้องสมุดก็มีการเฉพาะของน

การเป็นกรรมการห้องสมุดไม่ใช่ของง่าย นอกเหนือจากความรับผิดชอบใน
ทั้งคณะ แต่แต่ละคนยังมีความรับผิดชอบทางหน้าที่ของตน ประชาชนและส่วนตัวอีก
เป็นได้ง่าย ถ้าปล่อยให้ห้องสมุด "ตามสบาย" ถ้าจะไม่ให้เป็นดังว่า บรรณ
จะต้อง

ก. ทำงานจริง

ข. เตรียมพร้อม

ค. สำนึกในห้องสมุดอยู่เสมอ

ก. การทำงานจริง คณะกรรมการได้รับการแต่งตั้งเป็นทางการถูกต้อง
แบบแผน จึงมีอำนาจ งานห้องสมุดเป็นงานเพื่อประชาชน จึงควรต้องดำเนิน
ประสิทธิภาพ และทำงานกันจริง ๆ การทำเช่นนั้นจะประหยัดเวลาคณะกรรมการ
บรรณารักษ์เอง

วิธีบริหารงานที่ดีจึงจำเป็นต้องนำมาใช้กับห้องสมุดเช่นเดียวกับงานธุรกิจคือ
หาผู้ชำนาญประจำรับผิดชอบแล้วจากการปฏิบัติต่อไป ได้ผลทางประหยัดเวลาและช
ได้เร็วด้วย บรรณารักษ์และสมาชิกคณะกรรมการจึงควรนำมาใช้

๑. จัดพิมพ์รายงานการประชุมคณะกรรมการ แจกให้กรรมการทุกคน
มีของตนเองในที่ประชุมให้ได้

๒. ตั้งระเบียบวาระการประชุมกรรมการ ให้แก่กรรมการทุกคนก่อนว
พอดสมควร

เกี่ยวกับการประสานงานกรรมการ

ถ้ามีการกำหนดวันประชุมประจำปีแน่นอนไว้ จงถือเป็นหลักปฏิบัติ ต้องแจ้งให้กรรมการทราบอีกทุกครั้ง ทางโทรศัพท์ หรือทางจดหมาย

ถ้าจะมีการพิจารณาปัญหา เรื่องหนึ่งเรื่องใด จงเตรียมเรื่องราวละเอียด ประกอบให้พอ พิมพ์ให้เรียบร้อยจำนวนมากพอส่งสำหรับทุกคนในที่ประชุม ถ้าทำได้อย่างนี้จริงจะช่วยให้ปฏิบัติงานได้เร็ว ประหยัดเวลาการประชุม

๖. เตรียมพร้อม ก่อนอื่นต้องพยายามให้กรรมการได้ทราบเรื่องระเบียบกฎข้อ จะได้ทราบถึงอำนาจหน้าที่ กรรมการใหม่ทุกคนควรได้รับการแนะนำให้รู้จักห้องสมุด และความเป็นมาของห้องสมุด ถ้าจะให้ดีต้องวางวิธีการปฐมนิเทศก็ควรแก่เกียรติ เช่น ทักทายโดยประธานกรรมการ โดยมีบรรณารักษ์เป็นผู้ช่วยเหลือ และถ้ามีควรแจก

- ๑. คู่มือกรรมการห้องสมุด
- ๒. งบประมาณห้องสมุดประจำปี
- ๓. บัญชีรายชื่อเจ้าหน้าที่พร้อมตำแหน่งงาน
- ๔. ระเบียบการจ่ายเงินตลอดจนเงินเดือน
- ๕. รายงานประจำปีฉบับหลังสุด

อย่าลืมอธิบายลงไปให้ชัดในเรื่องการบริหารกับการกำหนดนโยบาย การบริหารที่บรรณารักษ์ การกำหนดนโยบายเป็นหน้าที่คณะกรรมการ เรื่องนี้ถือว่าสำคัญมาก ผู้ที่ทำหน้าที่และความรับผิดชอบในฐานะบรรณารักษ์ จงถือเป็นทางปฏิบัติว่า

๑. ในการเสนอเรื่องให้คณะกรรมการพิจารณา จงทำเป็นลายลักษณ์อักษร ส่งมาโดยมีอธิบดีหรือผู้บังคับบัญชาใหม่ดำเนินแจกทุกคนเพียงพอ พร้อมกับหลักฐานที่จำเป็น

๒. ทำข้อเสนอต้องมีเหตุผล การแก้ปัญหาไม่ใช่มีแต่ข้อเดียว ในการทำเรื่องเสนอขอซื้อ ขอเช่า ขอขุดแย้งให้เห็นเด่นชัด ที่สำคัญบรรณารักษ์ต้องศึกษาเรื่องปัญหา ยึดถาวรเพียงพอก่อนที่จะจัดทำข้อเสนอ จงอธิบายสั้นๆ สรุปรายข้อเสนอด้วยหลักฐานที่จริง ชัดเจน

๓. อย่าทอดทิ้งกับ "ความผิดพลาด" อย่าหวัดเดียวต่อการต่อรองหรือแม้แต่ไม่รับข้อ ไม่อ่าจะไม่มีใครชอบเลย แต่เรื่องอย่างนี้ก็มีอยู่จนเป็นธรรมดา อย่าถือว่าเป็นการ เหน็ดเหนื่อยแต่จะบ่อยครั้งเกินไปจนจะทำความเสียหายให้เกิดขึ้น

ค. รักษาความสนใจ ในการประชุมจึงเลือกคำเนนิวที่^๕จะให้ไดงานรวดเร็
 เวลาการประชุมตัด รายละเอียด ที่ไม่จำเป็นออก ให้มาก ในการประชุม คณะกรรมการ
 จะช่วยให้กรรมการมีความสนใจอยู่เสมอ แต่ถ้าจะตั้งเสริมเพิ่มความสนใจให้มีอยู่เสมอ
 จะต้องมิชอบปรึกษาปัญหาในทางที่จะสร้างสรรคยังเกิดผลบ่อนอยู่เสมอ เพื่อให้คณะ
 “เตรียมการล่วงหน้า” อยู่เรื่อย และควรทำดังนี้—

๑. ทำบทความหรือสิ่งพิมพ์เรื่องห้องสมุด ซึ่งจะเป็นที่สนใจให้แก่กรรมการ
 เป็นคัดจากหนังสือพิมพ์ หรือคัดลอก หรือวิธีการอื่นใด
๒. ช่วยให้เป็นที่กรรมการที่ขยันขันแข็ง โดยการเชิญชวนให้เป็นสมาชิก
 องค์การทางห้องสมุด
๓. ตั้งเสริมความสนใจต่อการเคลื่อนไหวด้านห้องสมุดของถิ่นอื่น จังหวัด
 อื่น หรือกฎหมายห้องสมุดของประเทศต่างๆ ด้วยการแจ้งให้ทราบ
๔. หาทางให้ประชาชนสนับสนุนกรรมการ ให้ทราบความรับผิดชอบ
 คณะกรรมการห้องสมุดประชาสัมพันธงานของกรรมการ ออกนามกรรมการไปปฏิบัติงาน
 จนจำได้ว่า คณะกรรมการห้องสมุดทำงานดีดละเพื่อส่วนรวม จึงต้องทำให้ประชาชน
 ชื่นชอบกรรมการทุกคน และได้ทำงานอะไรเป็นผลดีไปบ้างแล้วให้มาก
๕. ความช่วยเหลือ ไม่ว่าจะอยู่ที่ไหนแห่งใด บรรณารักษ์ย่อมจะพอหา
 ช่วยเหลือได้ เช่น จากศึกษานิเทศก์ทางห้องสมุดกรม บรรณารักษ์ห้องสมุดวิทยาลัย
 ห้องสมุดแห่งประเทศไทย ชมรมห้องสมุดจังหวัด จากที่เหล่านี้ อาจจะได้เอกสาร
 รายงานตลอดจนคำชี้แจงอันจะเป็นประโยชน์ต่อคณะกรรมการห้องสมุดด้วย

หน้าที่และความรับผิดชอบ

ตามที่ไดกล่าวมาแล้วจะเห็นว่าบรรณารักษ์เป็นผู้บริหารงานห้องสมุด
 ชอบดำเนินงานให้เป็นผลสำเร็จตามนโยบายที่คณะกรรมการกำหนดไว้
 บรรณารักษ์ปกติเป็นเลขานุการคณะกรรมการห้องสมุด จึงต้อง
 ด้วยทุกครั้ง นอกจากการประชุมบางอย่างซึ่งบรรณารักษ์มีส่วนได้เสีย ก็มักจะขอ
 เข้าประชุม แต่ต้องจัดเตรียมงานทุกอย่างและแจ้งให้ประธานทราบ ในฐานะเลขานุการ
 เก็บรายงานและบันทึกระเบียบวาระการประชุมจึงจะแจ้งเรื่องต่อไป

วาระที่ ๑๖ การประสานงานกรรมการ

- ๑. วัน เวลา สถานที่ทำการประชุม
- ๒. ชื่อประธาน และชื่อผู้เข้าประชุม
- ๓. บันทึกรายงานและผลมติการประชุมทุกครั้ง

บรรณารักษ์ต้องแจ้งผลงานที่ได้ปฏิบัติ โครงการที่จะทำต่อไป ฐานะการเงิน ค่า
 งบประมาณ และสิ่งที่จะต้องช่วยแก่คณะกรรมการ จัดแบ่งเวลาทำงานลับเปลี่ยนเวร
 ดูแลเวลาทำงานให้ได้ครบตามระเบียบการทำงาน

เก็บรักษาสถิติที่ถูกต้องตลอดปีประจำวัน ประจำเดือน เพื่อทำรายงานประจำปี รายงาน
 ทรัพย์สินที่แจกจ่ายได้ จะเป็นประโยชน์มาก การเขียนรายงานให้นำอ่านเป็นศิลา

เลือกและส่งหนังสือตลอดจนจัดหาวัสดุห้องสมุดอย่างอื่น
 จัดเตรียมงบประมาณประจำปีต่อไปเสนอกกรรมการ

ดูแลดวงถามหนังสือและหนังสือค้างส่ง
 ส่งเสริมสำนักพิมพ์หรือเจ้าหน้าที เพื่อประสิทธิภาพของงาน
 จัดทำประชาสัมพันธ์งานห้องสมุด

เข้าร่วมประชุมเกี่ยวกับห้องสมุด เช่นที่อำเภอ จังหวัด และประชุมสมาคมห้อง
 สมุดแห่งประเทศไทย

ต้องเสียสละและมีความอดสาหะวิริยะ

ทั้งหมดนี้การที่จะให้บังเกิดผลอันได้สมความมุ่งหมายนั้น คงต้องใช้ความพยายาม
 เป็นกำลังน้ำใจ จึงขอจบด้วยคำกล่าวของพลเอก ประภาส จารุเสถียร อธิการบดี

มหาวิทยาลัยโยนวันเปิดประชุมใหญ่ของสมาคมห้องสมุดแห่งประเทศไทย ปี พ.ศ. ๒๕๐๔

“ท่านทั้งหลายย่อมทราบดีว่า งานอะไรที่เป็นงานใหม่ มักจะเป็นงานเหนื่อยยาก
 อยู่ในใจคนส่วนมากที่จะช่วยให้งานเจริญขึ้น เรามักเข้าใจว่าห้องสมุดเป็นที่เก็บ
 บรรณารักษ์ คือผู้เฝ้าหนังสือ คนอ่านต้องเป็นผู้สนใจอย่างแรงกล้า เห็นจะเป็นด้วย
 คนอ่านหนังสือในห้องสมุดจึงมีเพียงไม่กี่คน แต่ความจริงห้องสมุดนอกจากจะ
 มีหนังสือแล้ว ก็ยังมีอุปกรณ์การศึกษาอื่น ๆ เป็นประโยชน์แก่ประชาชนและนักศึกษา

ทั่วไป ข้าพเจ้าหวังในความอดทนและวิริยะของท่านบรรณารักษ์ทั้งหลาย เชื่อว่าอีกไม่
 เด็ก ๆ ที่วิ่งตามถนนหรือหน้าโรงเรียนจะน้อยลง หันมาใช้เวลาดำรงให้เป็นประโยชน์ในก
 หากความรู้จากห้องสมุดต่อไป

หนังสือประกอบการเขียน

1. Young, Virginia G. The Trustie of a Small Public Library. Small Libraries Project No. 3. 1962
2. Tips on Working With Your Library Board. ALA-Small Librom Project, Supp B to 3. 1962
3. A Handbook for Louisiana Library Trustees. Lousiana I Association. 1961.
4. ขาดสารจาก ค.ท.ท. เดือนพฤศจิกายน ๒๕๐๔

Librarian and library board

Sook Pongstitya

There is a library board for every public library in Thailand. Some has done good jobs, but some never holds a meeting even once. Here are sugg for librarians to put library boards in action.

Efficient library board ought to be interested in library work, have the importance of public library to the community, ready to work for the com broad-minded and initiative. In general, librarians are appointed as secretary board. To make library board active, the librarian ought to be business-like: be pr and keep the board interested in the library.

Being business-like means to find the most efficient and economical นาน work. Meeting time ought to be fined regular by, notice about the meeting and should be sent to the members of the board many days before meeting time. enough details and informations needed for any problems to be discussed.

Members of the board should be well-informed about their responsibility, and authority. They should also know about their library. The librarian should... manuals for the members of the board, provide them with necessary informations the library.

Library To keep the board interest in library affairs, clippings and pamphlets about... should be sent to them. They should be persuaded to join the associations for... Small D... promotion of library development. Arrangements should be made so that they can... other librarians or library supervisors from the ministry of education.

As the secretary to the board, the librarian should attend the meetings. In... ousiana urgent and important business make it impossible to attend the meeting, she should... the meetings, and notify the chairman of the board about her absence in ad... so that some one else can work on her behalf.

Remember that being a librarian means hard work and selflessness.

d. Som
are sug
k. have
the com
secretary
like: be p
onomical
ting and
time.
d.



ปักษชาติ ดัดจตุบท ทวิบาท และพิชชาติดัดจตุโดยคดาณ ได้มีความรู้สึกด้วย
ตดา พระกรุณา อันเป็นทวารักเป็นอันมากของพระพุทธเจ้า และได้รับพระภาษิตอัน
นารักของพระองค์

จาก หนังสือพุทธธานุวัตร

ก.ม.



บทความของสมาคมห้องสมุดแห่งประเทศไทย
 กระจายเสียงทางสถานีวิทยุศึกษา วันที่ ๕ มีนาคม
 รายการนำเทวของสมุดราชินีบนและห้องสมุด
 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย

นางบรรจง นีวาตะบุตร

โอภาส

สวัสดีครับ พี่นยา วันหนึ่งผมโชคได้มาพบพี่อ

กันยา

สวัสดีค่ะ โอภาส มีเรื่องอะไรจะคุยกับพี่หรือคะ

โอภาส

เมื่อคราวที่แล้ว ผมยังติดใจห้องสมุดคำดาวันเด็กที่พี่พาผมไปชม เมื่
 แล้วผมยังมานึกคิดถึงเรื่องนี้อยู่ ถ้าห้องสมุดที่โรงเรียนของผมได้ปรับ
 มีทั้งสถานที่ หนังสือและวัสดุอุปกรณ์ต่างๆ ตลอดจนบริการให้
 ห้องสมุดคำดาวันเด็กบ้างแล้ว ผมและเพื่อนๆ คงจะดีใจเป็นอย่างยิ่ง
 จะได้มีโอกาสได้ใช้ห้องสมุดเช่นนั้น ในโรงเรียนของผมเองบ้าง พี่
 โรงเรียนทุกโรงเรียนควรจัดทำเช่นนั้นบ้างไหมครับ

กันยา

พี่เห็นว่าโรงเรียนควรจัดทำอย่างนี้ เพราะห้องสมุดที่ช่วยนักเรียน
 หนังสือได้ดียิ่งขึ้น เพราะการเรียนในห้องเรียนอย่างเดียวไม่เป็นการ
 จำเป็นต้องมีการค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมด้วยการอ่านหนังสือด้วย
 สมุดจึงเป็นเครื่องช่วยการเรียนของนักเรียนได้ดีที่สุดทางหนึ่ง

โอภาส

เดี๋ยวนี้โรงเรียนที่ได้มีการจัดห้องสมุดที่ถูกต้องนั้นมีโรงเรียนไหนบ้างคะ

กันยา

มีหลายโรงเรียนแล้วที่ได้ปรับปรุงห้องสมุดของโรงเรียนให้ถูก ต้อง
 ศึกษาดูนิยมนคือเป็นแบบชั้นเปิดเหมือนกับที่เราได้ไปเห็นที่ห้องสมุดคำดา
 และมีบริการให้แก่ครูและนักเรียนของโรงเรียนอย่างกว้างขวาง เช่น
 สวนกุหลาบวิทยาลัย โรงเรียนวัดราชาธิวาส โรงเรียนเบญจมราช
 เรียบร้อยวิทยา โรงเรียนราชินีบน เป็นต้น พี่ได้เคยไปชมมาแล้ว
 มากและอยากให้โรงเรียนทุกโรงเรียน ได้ปรับปรุงห้องสมุดให้เป็น

ผมอยากขอความกรุณาให้พี่เล่าให้ผมฟังถึงห้องสมุดโรงเรียนที่พี่สนใจ และชอบมากที่สุดแห่งหนึ่งครับ

ได้สิพี่ พี่จะเล่าถึงห้องสมุดโรงเรียนราชินีบนให้เธอฟัง เธอคงรู้จักโรงเรียนแล้ว เป็นโรงเรียนราษฎร์ และโรงเรียนสตรีที่เก่าแก่มากชื่อเต็มมาเป็นเวลานาน ปีตั้งอยู่ตรงสี่แยกบางกระบือ เมื่อเดินเข้าประตูโรงเรียนทางด้านซึ่งติดกับถนนใหญ่ตรงไปตึกหน้า เธอจะได้พบห้องสมุดที่ทันสมัยของโรงเรียนราชินีบนทันที เพียงแต่เห็นสถานที่และวัสดุอุปกรณ์ในที่นั้น เธอก็จะชอบใจเสียแล้ว

คงจะสวยมากนะครับ และอยู่ใกล้ทางนักเรียนเดินเข้าออกทีเดียวทว่า นักเรียนผ่านไปมากก็คงอดเข้าไปใช้ไม่ได้ อย่างนั้นใช่ใหมครับ

เรื่องความสวยงามและมีระเบียบบนหนังสือแน่นนอน และสถานที่กว้างขวาง และโปร่งลมเข้าออกได้ดีบาย มีโต๊ะอ่านหนังสือหลายชุด มีโต๊ะและลิ้นชักพวอนเขียนจับต่าน่าเข้าไปนั่งอ่านหนังสือ ยังมีโต๊ะและมานั่งชดลำหรับเด็กเล็กออกด้วย เพราะที่โรงเรียนราชินีบนมีนักเรียนตั้งแต่ชั้นอนุบาลขึ้นไป จนถึงชั้นเตรียมอุดมศึกษา ทางห้องสมุดจึงให้ความสะดวกแก่นักเรียนทั้งชั้นเล็กและชั้นโตทวกัน นอกจากนั้นในเวลาที่อากาศร้อนอบอ้าว ก็ยังมีพัดลมติดเพดานไว้บริการอีกด้วย มีโคมไฟฟ้าที่เพดานลำหรับเปิดให้ความสว่างเพิ่มขึ้น หากอากาศมืดครมในฤดูฝนหรือในยามที่แสงสว่างไม่มีเพียงพอ

โอ เพียงแต่ดูสถานที่อย่างเดียวมักก็นักฝันอยากใหโรงเรียนผมมีอย่างนั้นบ้างเสียแล้วสิครับ หนังสือเล่มๆก็มีมากไหม และยอมให้นักเรียนหยิบออกอ่านเองใหมครับ หรือต้องขออนุญาตบรรณารักษ์ก่อนไหม

หนังสือก็มีใช่น้อยแต่ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ เท่าที่บริการแก่ครู และนักเรียนแล้ว มีหนังสือภาษาไทยประมาณ ๒๐๐๐ เล่ม และภาษาอังกฤษประมาณ ๖๐๐ เล่ม และยังมีวารสารทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษอีกหลายฉบับชนิดให้นักเรียนอ่าน หนังสือทุกเล่มอยู่ในชั้นเปิด ฉะนั้นนักเรียนที่เข้าไปใช้ห้องสมุดจึงสามารถหยิบออกมามาอ่านได้ตามใจชอบทุกชนิด

ห้องประเว
ที่ ๘ มีน
นและห้อง
ยาลัย
เวลาศษบุ
งไปชม
องผมได้ไป
บริการให้
เป็นอย่างย
บ้าง พก
จะช่วยนัก
เวไม่เป็นก
ล็ดด้วย
น
นไหนบ้าง
งให้ถูกต่อ
ห้องสมุดค่า
งขวาง เช่น
บัญญัติ
ชมมาแล้ว
มุติให้เป็น

โอกาส

หนังสือดีๆ ที่พิมพ์ในสมัยก่อนๆ เล่าครับ ห้องสมุดคงจะสะสมไว้มากใน

กันยา

ถูกแล้วจะ ในห้องสมุดโรงเรียนราชินีบนมีหนังสือเก่าๆ มากมาย
ไทยและภาษาอังกฤษ เหมาะแก่การที่จะค้นคว้าเป็นอย่างยิ่ง น่าพบ
โรงเรียนได้จัดการรวบรวมและเก็บรักษาไว้เป็นอย่างดี นับว่าเป็น
แก่ครูและนักเรียน ในปัจจุบันนี้ หนังสือต่างๆ ได้จัดแบ่งไว้ตาม
จัดหมู่หนังสือแบบที่นิยมของดิฉัน ซึ่งเป็นที่นิยมกันทั่วไปทั้งใน
ด้วย นับว่าให้ความสะดวกแก่ผู้มาใช้ห้องสมุดได้มากที่สุด

โอกาส

หนังสือเล่มโตมากมายหลายพันเล่มเช่น นักเรียนที่เข้าไปใช้ของ
หนังสือเล่มโตที่ต้องการได้อย่างไรกันครับ

กันยา

เรื่องนี้ทางห้องสมุดก็แก้ปัญหาไปได้ โดยมีตัวบรรยายหนังสือทั้ง
และภาษาอังกฤษตั้งไว้ที่ข้างๆ โต๊ะบรรณารักษ์ เมื่อนักเรียนต้อง
หนังสือเล่มโต ก็ไปใช้ตัวบรรยาย เช่น จะอ่านเรื่อง ไม่แดง
ต้นซกที่บดบ้ายตัว "ผ" ใด ถ้าหนังสือเล่มนี้ในห้องสมุดก็จะพบ
บอกหมวดหมู่หนังสือ เช่น ๘๘๕.๘๓๓ นักเรียนก็ตรงไปที่ชั้นหมวด
จะพบหนังสือเล่มนี้ในเวลาดังกล่าวเลย

โอกาส

ถ้าโรงเรียนผมมีห้องสมุดอย่างนี้ ผมคงเปิดดินซกตัวบรรยายบ่อย
หนังสือเล่มโตที่ผมชอบ ที่นักเรียนที่เข้าไปอ่านหนังสือเล่มโตแล้วยัง
จะขอยืมไปอ่านที่บ้านจะอย่างไรเล่าครับ

กันยา

ครูและนักเรียนทุกคนของโรงเรียนราชินีบนเป็นสมาชิกของห้องสมุด
หนังสือของห้องสมุดได้ สำหรับนักเรียนนั้นให้ยืมครั้งละ ๓ เล่ม
๗ วัน แต่จะจ่ายหนังสือให้หลังจากโรงเรียนเลิก และรับหนังสือคืน
ทุกวันทีโรงเรียนเปิด

โอกาส

ห้องสมุดเปิดและปิดเวลาเท่าไรครับ และนักเรียนเข้าไปใช้ได้ทุก
เปิดครับ

ไว้บ้างใ
ๆ มากมา
ง ี น้าพ
บว่าเป็
เม่งไว้ค
ปทั้งในค
ว
ไปใช้ห
หนังสือท
กเรียนค
ไผ่แดง
ก็จะพบ
นหมวด
ยการบ
ไต่แล้ว
ห้องสมุด
๓ เดิม
หนังสือค
ใช้ได้ทุก

ห้องสมุดเปิดเวลา ๘.๓๐ น. และปิดเวลา ๓๖.๓๐ น. นักเรียนเข้าไปใช้ได้ทุกเวลาทั่วๆ ไป ไม่จำกัด หนังสือก็มาให้อ่านหลายประเภท รวมทั้งหนังสืออ้างอิง และหนังสือสำหรับเด็ก

นักเรียนตอเด็ก ๆ มาใช้ห้องสมุดกันมากไหมครับ

พิทราภจากบรรณารักษ์ ว่าพวกนักเรียนรุ่นเด็กนักเรียนชอบเข้าห้องสมุดเหมือนกัน เพราะมีหนังสือสำหรับเด็กอยู่มาก เป็นนิทานของไทยบ้าง นิทานภาษาอังกฤษง่าย ๆ บ้าง พวกเด็ก ๆ สนใจภาพประกอบในนิทานเหล่านั้นมาก น่าเสียดายที่หนังสือเด็กของไทยเรายังมีน้อย ส่วนมากเป็นฉบับภาษาอังกฤษ ซึ่งมีภาพประกอบสวยงามชวนให้เปิดอย่างยิ่ง

ผมดีใจไปกับเด็ก ๆ พวกนี้ที่ชอบเข้าห้องสมุดกันตั้งแต่เล็ก ๆ และมีห้องสมุดที่ดี ๆ ให้ใช้ด้วยถึงในโรงเรียน และผมก็เห็นจริงเช่นที่ว่า คือหนังสือของเด็ก ๆ ส่วนมากเรายังมีแต่เป็นภาษาอังกฤษ เด็ก ๆ ก็คงเข้าใจได้น้อยเต็มที่

แต่บรรณารักษ์ และผู้ช่วยก็ได้ช่วยเหลือนักเรียนเหล่านั้นด้วยการเล่าเรื่องตอนที่เด็กอ่านไม่เข้าใจ บางครั้งก็ใช้ภาพประกอบในหนังสือช่วยในการเล่าด้วย เด็ก ๆ ชอบการเล่าเรื่องประกอบหนังสือเหล่านั้นมาก มักจะพากันมาฟังกันมาก ๆ ที่เดียว

ที่จริงเรื่องเล่านิทานนี้ ผมเองถึงจะโตแล้วก็ยังชอบฟังครับ บริการอันผมคิดว่าเป็นวิธีที่ชกจูงให้นักเรียนเข้าใช้ห้องสมุดได้มากที่สุดวิธีหนึ่ง

จริงทีเดียว บรรณารักษ์มักจะหาเวลาในตอนเย็นเล่านิทานทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษให้เด็กฟังเสมอ เด็ก ๆ ชอบมากจริงอย่างเธอว่า

ในห้องสมุดของโรงเรียนวชิรชนันท์ มีนักเรียนมาช่วยบรรณารักษ์ทำงานบ้างไหมครับ เพราะผมเองออกกรุ๊ตักตักและสนใจในเรื่องบริการห้องสมุด ถ้าโรงเรียนของผม ผมคงสมัครเข้าไปช่วยงานบ้างเป็นแน่

มีนักเรียนเข้าไปช่วยงานของบรรณารักษ์เหมือนกัน เพราะห้องสมุดมีงานหลายอย่างที่นักเรียนอาจจะช่วยทำได้อย่างดี และเป็นการหาความรู้พิเศษให้กับตนเองด้วย

โอกาส

ผมขอบคุณพี่นยาเป็นอย่างมากที่ได้กรุณาเล่าเรื่องห้องสมุดของโรงเรียนให้ผมฟัง ผมรู้สึกว้าหว้อห้องสมุดแห่งนี้เป็นอย่างยิ่งห้องสมุดที่ดูแลด้วยความก้าวหน้าไปมากล้นกับเป็นห้องสมุดของโรงเรียนที่มีชื่อเสียงมาโรงเรียนคงจะสนับสนุนในด้านห้องสมุดเป็นอย่างดีครับ

กัญญา

ถูกแล้ว ห้องสมุดโรงเรียนจะเจริญก้าวหน้า คงที่ หรือทรุดลงนั้นอยู่กับอาจารย์ใหญ่ของแต่ละโรงเรียนจะให้ความสนับสนุนและส่งเสริมเพียงไร อன்றுบรรณารักษ์ผู้ดำเนินงานของโรงเรียนราชินีบ้นก็เป็นวิชาบรรณารักษศาสตร์จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมาแล้ว และรับการสนับสนุนเป็นอย่างดีจากทางโรงเรียนด้วย ห้องสมุดของราชินีบ้นจึงก้าวหน้าไปได้อย่างรวดเร็วทีเดียว

เราคุยกันมานานแล้ว พี่จะพาเธอไปชมห้องสมุดโรงเรียนส่ววิทยาลัยด้วยตนเองบ้าง และพี่เองก็รู้สึกสะดอกใจในการที่พี่พาเธอที่นี่ เพราะเป็นห้องสมุดโรงเรียนของนักเรียนชายด้วยกัน

(บรรยาย)

กัญญาพาโอกาสตรงไปยังห้องสมุดโรงเรียนส่วกุลหาวิทยาลัย ซึ่งพี่ตามของตึกสามัคยาจารย์ ตัวอาคารหลังนี้ตั้งอยู่ทางด้านหน้าพุทธ

กัญญา

นี่คือห้องสมุดโรงเรียนส่วกุลหาวิทยาลัย แต่ก่อนนี้ใช้เพียงซึกเป็นห้องสมุดจริง ๆ ซึ่ยาวถึง ๓ ห้องเรียน แต่ถึงกระนั้นยังไม่พำจนวนนักเรียนที่ซึ่มาใช้ จึงขยายมาทางด้านที่เตรียมไว้สำหรับแผนศึกษาอีกตงที่เธอเห็นอยู่นี้แหละ

โอกาส

โอ สถานที่กว้างขวาง และอากาศก็โปร่งเย็นสบาย ไม่มีเสียงอกที่ดังขึ้นมาดังด้วย

(บรรยาย)

ทั้ง ๒ คนเดินชมหนังสือที่ได้จัดไว้เป็นระเบียบ เรียบร้อย และสวยงาม หมู่ตามแผนการจัดหมู่หนังสือแบบทศนิยมของดิวอี้ เช่นเดียวกับโรงเรียนราชินีบ้น ตลอดจนได้ชมนิทรรศการที่ทางห้องสมุดได้จัดไว้ทุก ๆ เดือน มีหนังสือทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษเป็นจำนวนมาก

วารสารทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษมิได้ให้นักเรียนได้อ่านมากมาย และยังมีจุดจุดสารเก็บจุดสารและกฤตภาคไว้ให้นักเรียนค้นคว้าเพิ่มเติม ถึงสำคัญที่จะขาดเสียมิได้คือมีตู้บรรณารักษ์หนังสือทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษไว้ให้นักเรียนใช้ ค้นหาหนังสือ ได้รวดเร็วอยู่ตรงกับทาง เขาเพื่อ ให้ความ สะดวกแก่นักเรียนที่จะเข้ามาใช้ห้องสมุด

เป็นอย่างไรบ้าง โอภาส เห็นอย่างนี้แล้วจะยิ่งฝันถึงห้องสมุดโรงเรียนของเธอในอนาคตมากขึ้นใช่ไหม? เธอคุ้โตะเกาอยู่ในห้องนี้คิดว่า มันน่าน่าอะไรอย่างนั้น ดีสิสิรก็ด้วยงาม มองดูตู้ชั้น และสอาดหมดจดไม่มีฝุ่นละอองจับเลย

ผมชอบชุดนั่งเล่นที่ด้วยงามนั้นมาก รู้สึกว่าจะนั่งสบายดีและอยู่ไกลบรรยากาศ รักษาดูแล ผู้อ่านจะทอดอารมณ์ได้ตามสบาย ถึงแม้ผมจะทราบว่าบรรณารักษ์ทุกคนใจดีแต่ผมก็อดเกรงใจไม่ได้ อ้อ พี่กันยาคับ ห้องสมุดโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัยนี้เปิดและปิดทำการเวลาเท่าใดครับ

เปิดทำการเวลา ๘.๐๐ น. ถึง ๑๖.๓๐ น. ทุกวันจะ เว้นวันหยุดราชการแต่บางทีก็อาจจะปิดก็รวม ๑๗.๐๐ น. นั้นแหละ เพราะนักเรียนชอบเข้าห้องสมุดกันมากและมีเรื่องมาติดต่อกับห้องสมุดอยู่เรื่อย ๆ

ห้องสมุดโรงเรียนนี้ใหญ่โตมากจริง ๆ ทำไมโรงเรียนของผมจึงไม่ได้ห้องสมุดดี ๆ เช่นนี้บ้างหนอ

แต่เดิมทีตรงนี้เป็นตึกสำนักอาจารย์เก่า ภายหลังได้รื้อออกเพื่อไปสร้างในที่ใหม่มีเศษอิฐเป็นจำนวนมาก ซึ่งขายได้เป็นจำนวนเงิน ถึง ๘ หมื่นบาท ทางครูสภาได้มอบให้โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย จัดตั้งห้องสมุดโรงเรียนที่ทันสมัยขึ้น เพื่อเป็นตัวอย่างของห้องสมุดโรงเรียนที่ติดต่อไป ฉะนั้นทางโรงเรียนจึงมีเงินก้อนใหญ่ที่จะจัดทำห้องสมุดขึ้น ดังที่เธอได้เห็นนี้ เธอจะเห็นว่าวัสดุอุปกรณ์ทั้งหลายเป็นของใหม่และทันสมัยทั้งสิ้น ถึงเหล่านต้องใช้จ่ายด้วยเงินจำนวนไม่ใช่น้อย และทางโรงเรียนยังต้องใช้เงินของ โรงเรียนเองสมุดทบอีก จึงได้ผลตามที่เธอได้เห็นแหละ

โอกาส แดงหนังสือเหล่านี้จะครบ ทางโรงเรียนจัดขึ้นมาเองทั้งหมดหรือค
 กัญยา หนังสือเหล่านี้ได้มาหลายทาง ทางโรงเรียนจัดซื้อเองบ้างและได้
 เหลือจากห้องสมุดศาลาอเมริกา, บริษัทเคาน์ซิด บริษัทเซนต์แห่ง
 มุทธนิธิอาเซีย และสถานทูตต่าง ๆ เช่น ฝรั่งเศส และ ออสเตรเลีย
 และยังได้หนังสือจาก แผนโคลัมโบอีกด้วย และเมื่อเปิดห้องสมุด
 มิถุนายน ๒๕๐๔ นั้น คุณหลวงสวัสดิ์ดีดำรงศาสตราจารย์ อดีตอธิ
 มัยศึกษาได้บริจาคหนังสือให้ถึง ๓๐๐ เล่ม

โอกาส หนังสือครบ ห้องสมุดโรงเรียนแห่งนี้จึงได้มีหนังสือมากมาย ผมน
 ๔-๕ พันเล่ม ไซ้ใหม่ครบ

กัญยา ไซ้จะ ภาษาไทยมีประมาณ ๓๐๐๐ เล่ม ภาษาอังกฤษประมาณ
 และห้องสมุดแห่งนี้อยู่ในความอุปการะของอาจารย์นาค เทพหัสดิน
 เดชาธิการครูดีภาคด้วย

โอกาส ห้องสมุดทนมระเบียบการเรียบร้อยอย่างไรบ้างครับ

กัญยา ครั้งแรกต้องสมัครเป็นสมาชิกเสียก่อนหลังจากนั้นถ้ามาเยี่ยมหนังสือ
 ให้ยืมครั้งละ ๓ เล่ม ๆ ละ ๗ วัน หากถึงวันกำหนดแล้ว ยังไม่
 มาดังก็จะถูกปรับวันละ ๒๕ สตางค์

โอกาส ประเภทอ้างอิง หนังสือสำหรับเด็ก และคู่มือครูได้ครบ พวก
 ใหม่ครับ

กัญยา ให้ยืมได้ทุกชนิดทุกประเภทจะ นอกจากหนังสืออ้างอิงเท่านั้น เพ
 ประเภทไซ้สำหรับคนควาในห้องสมุดเท่านั้น ห้ามยืมออกนอกห
 บรรณารักษ์บอกกับพวถามหลาย ๆ ชุดซากนก่อน โฉมใหม่ไปใ
 กัน

โอกาส พวกวารสารให้ยืมใหม่ครบ เพราะนักเรียนชอบอ่าน เบาสมอง
 ความรู้เด็ก ๆ น้อย ๆ ด้วย

กัญยา ฉบับเก่า ๆ ยืมได้จะ แต่ฉบับใหม่สุดให้ยืมไม่ได้ ต้องตงไว้เห็น

ผมเห็นเจ้าหน้าที่ทำงานอยู่หลายคนที่เดียว และทุกคนดูท่าทางเข้มแข็ง
ทั้งบรรณารักษ์และผู้ช่วยบรรณารักษ์ ดำเนินการศึกษาจากแผนกวิชา
บรรณารักษศาสตร์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยทุกชั้น ขณะนั้นเมื่อได้รับการ
สนับสนุนเป็นอย่างดีจากทางโรงเรียน จึงสามารถทำงานได้เป็นอย่างดี ยิ่ง
พี่ได้ทราบว่าครูและนักเรียนของโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย ได้ให้ความ
ร่วมมือกับทางห้องสมุดเป็นอย่างดี โดยได้เข้ามาช่วยทำงานในห้องสมุด ช่วย
จัดนิทรรศการให้ ช่วยหาหนังสือให้กับห้องสมุดตลอดจนยินยิตรับใช้งานของ
ห้องสมุดจนเต็มความสามารถ นำปณิธานของอาจารย์ใหญ่ ครูและนักเรียน
ของโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัยได้ให้ความร่วมมือสนับสนุนห้องสมุดโรงเรียน
ของตนเป็นอย่างดี

ผมได้ฟังเช่นนั้นก็ปลื้มใจแทนจริงๆครับ ผมขอขอบคุณพี่กัญญาเป็นอย่างมาก
ที่ได้กรุณาพาผมมาชมห้องสมุดโรงเรียนตัวอย่างในวันนี้ ผมอยากจะให้
โรงเรียนทุกโรงเรียนได้มีห้องสมุดที่ดีและถูกต้องตามแบบแผนเช่นเดียวกับห้อง
สมุดโรงเรียนราชินีบนและห้องสมุดโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัยนี้ อนาคต
ของเด็กไทยจะไปไกลกว่านี้มาก หากมีห้องสมุดโรงเรียนที่ดีเป็นเครื่องส่งเสริม
ในการค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม เพราะการเรียนในห้องเรียนแต่อย่างเดียวนั้น
ไม่เพียงพอแล้วในปัจจุบันนี้ ผมขอขอบคุณพี่กัญญาอีกครั้งหนึ่งครับ
สำหรับความกรุณาของพี่

ไม่เป็นไรจ้ะ พี่เองก็ชอบเรื่องของห้องสมุดอย่างมากทีเดียว และดีใจอย่างยิ่ง
ที่เธอได้เห็นคุณค่าของห้องสมุดจริงๆ จนวนขอจบการนำเที่ยวห้องสมุด
แต่เพียงเท่านี้ สวัสดีจ้ะ
สวัสดีครับ



TAKETORI-NO-OKINA

ทาเคโทริ-โนะ-โอ

by *Mock Joya*

โดย... ม็อค โ

(จากชาวสวรรค์ญี่ปุ่น)

Taketori-monogatari is one of the most famous legendary stories of Japan. It is also the oldest tale of the country written in kana

Taketori-no-Okina (bamboo cutting old man) who made his living by cutting bamboos and making baskets, found a bamboo one day which had a brightly shining spot on its stem. As he cut open the bamboo there appeared a tiny, beautiful girl.

He raised her tenderly and she grew into a beautiful maiden in three months. As she was beautiful and brightened the whole household, she was named Kaguya-hime (shining maiden).

She was courted by many young men but all failed to win her. She said that she came from the moon and a messenger would come from the moon to take her back on an evening of the full moon. So

ทาเคโทริ-โมโนะกาตาริ เป็นนิทานขบถเลื่องมากที่สุดเรื่องหนึ่งของญี่ปุ่น เรื่องราวเก่าแก่ของชาติที่เขียนไว้ด้วยคาณะ

ทาเคโทริ-โนะ-โอกินะ (ชายตัดไม้ไผ่) หาเลี้ยงชีพด้วยการตัดไม้ไผ่และตระกร้า วันหนึ่งบังเอิญได้พบไม้ไผ่ส่องสว่างโชติช่วงออกมาจากลำต้น ออกมาก็ปรากฏว่ามีเด็กหญิงน้อยองค์อยู่ข้างใน

ชายแก่ได้ทำนุเลี้ยงดูเด็กหญิงเป็นอย่างดี และเธอได้เติบโตเป็นสาวในระยะเวลา ๓ เดือน โดยที่ทั้งงามและทำให้ท่วงบ้านโชติช่วงสว่าง มีชื่อว่า คางุยา-ฮิเมะ (สาวน้อยผู้ส่อง

มีหนุ่มมากมายหลายตามาคิดพิงหาผู้ใดชนะใจเธอไม่ เธอกล่าวฉันทน์จุดมาจากดวงจันทร์ และจะมีจากโลกนั้นลงมาจับกลับไปคืนวันพระจันทร์เต็มดวง ดังนั้นจึงเต็มก

ere placed to stop her from going

But one full moon evening, a

messenger came down on a cloud

her away.

left a letter and a pot of medicine

said to give immortality. Upon

this, the Emperor ordered to have

icine burned on top of the highest

in in Suruga (present Chizuoka) as

nearest to heaven. Thus the mountain

be called Fuji (immortality).

ere is a belief that Taketori-no-

lived in the present city of Yoshiwara,

ka and the Okada family of the city

descendants of the ancient bamboo

maker who found and fostered

hime

he Okaya family lives about four

eters north of Yoshiwara railway

By the house there still stands a

foeast where Kaguya-hime is said

been found. In the forest there

small moss-covered stone tablet,

g the spot where she was born.

ระแวดระวงอย่างเต็มที แต่ในคืนพระจันทร์

เต็มดวงคืนหนึ่ง ทูตสวรรค์ก็เสด็จลงมาในเมฆ

หมอก รับเอาคัมภีร์ไป

ตำนานย่อได้ทั้งจดหมายไว้หนึ่งฉบับพร้อม

ทั้งหมอยาหนึ่งหม้อ ซึ่งกล่าวกันว่าเป็นยาให้

ชีวิตอมตะ เมื่อพระเจ้าจักรพรรดิได้ทราบเรื่อง

นี้ จึงทรงบัญชาให้เผายาบนยอดเขาสูงของ

ชูรุงะ (ปัจจุบันคือจังหวัดชิซุโอกะ) อัน

เป็นที่สูง ซึ่งใกล้แดนสวรรค์ที่สุด ดงภูเขาดัง

นั้นจึงมีชื่อว่า "ฟูจิ" (แปลว่า ฆกกลปาวถ่าน)

เชื่อกันว่า ทาเคโตรี-โคโน-โคโน ได้

อาศัยอยู่ที่เมืองซึ่งบัดนี้เป็นเมืองโยชิวาร่า จัง

หวัดชิซุโอกะ และตระกูลโอกากะของเมืองนี้

ได้สืบเชื้อสายมาจากชายชรา ผู้ถ่านตระกล้าไม้ไผ่

ได้พบและเลี้ยงดู คางุยา-ฮิเม

ครอบครัวโอกากะ ตั้งภูมิดำเนาอยู่ทาง

เหนือห่างจากสถานีรถไฟโยชิวาร่า ราว ๆ

๔ กิโลเมตร ซ่าง ๆ บ้านของครอบครัวนี้ยังคง

มีป่าไผ่ซึ่งกล่าวกันว่าเป็นที่พบ คางุยา-ฮิเม

ในป่าอันมีแผ่นหินเล็ก ๆ หนึ่งอันปกคลุมไปด้วย

หญ้าอมดัลล์เป็นเครื่องหมายว่าได้พบ คางุยา

-ฮิเม ณ ที่น

In the neighborhood there are many names related to Taketori-no-Okina and Kaguya-hime. The farm belonging to the Okada family is called Kago-hata (basket farm). A slope at the back of the bamboo forest of the Okada family is known as Mikaeri-zaka (looking back slope), as at this spot Kaguya-hime looked back as she flew back to the moon.

ในย่านใกล้เคียง มีชื่อหลายชื่อเกี่ยวกับ ทาเคโตรี-โนะ-โอกิโนะ-ฮิเมะ ไร่นาที่เป็นของครอบครัวเรียกกันว่า คาโง-ฮะตะ (นาตะกวด้านหลังของป่าไผ่ของครอบครัวนี้เรียกกันว่า มิกะเอริ-ซาคะ-หลัง) เพราะที่เนินนี้เอง คางุยา-ฮิเมะกลับมาดูอีกครั้งหนึ่งในขณะที่ยังคงดวงจันทร์



จ. ช่างปกไทย

๒๒ ซอยตากสิน ๒ ถนนตากสิน ธนบุรี

☎ ๖๒๑๘๕

รับทำหนังสือ ปกแข็ง เค้นทอง ลมุดบัญชี ช่อมปก
หนังสือเก่า ด้วยช่างไทยที่ชำนาญงาน ฝีมือประณีต

ราคาเยา

ท่านจะไม่ผิดหวัง ถ้าท่านให้ จ. ช่างปกไทย

ทำปกหนังสือให้ห้องสมุดของท่าน

นะ—โอกิน
นของครอบ
ทะ (นาตะ
ของครอบ
ระวิ—ซากะ
ง คางุยา
นึ่งในขณะ



แนวปฏิบัติเกี่ยวกับการอ่าน ของนักเรียน

กระจ่าง แม้นญาติ



ในการไปเยี่ยมห้องสมุดโรงเรียน อกา ฟริอา ที่แซนตา เฟ นิวเมกซิโก เมื่อ
 ข้าพเจ้าได้สอบถามครูบรรณารักษ์ทนนอย่าง ใจๆ ไปข้อหนึ่ง คือถามว่า ทำไมคุณครู
 ทราบว่า หนังสือที่เด็กยืมไปอ่านนั้น เด็กได้อ่านตลอด และรู้เรื่องดีเพียงใด หรือไม่?
 บรรณารักษ์ไม่ตอบ แต่ได้ส่งกระดาษมาให้ดูบักหนังสือ มันเป็นคำตอบอย่างดีทีเดียว เพราะ
 บักนั้น ได้รวบรวมเอารายงานการอ่านของนักเรียนไว้มากมาย ครูบรรณารักษ์บอก
 เขยาก็ยอมให้ข้าพเจ้าเลือกเอารายงานของนักเรียนมาได้คนหนึ่ง ข้าพเจ้าได้เลือกเอา
 ของคุณเฮเลน มอนโทย่า ดังที่ข้าพเจ้าได้จำลองถ่ายทอดเอามาให้ดู ณ ที่นี้ เหมือนเดิม
 ไม่ได้เปลี่ยนแปลงอะไรเลย ข้าพเจ้าได้ขออนุญาตครูบรรณารักษ์ และครูบรรณารักษ์
 ข้าพเจ้าไปขออนุญาต คุณเฮเลน มอนโทย่า ด้วยว่า เมื่อกลับมายังเมืองไทย และมี
 มีอิด จะนำเอาออกเผยแพร่ ทั้งครูบรรณารักษ์และเจ้าของรายงานต่างไม่ขัดข้อง
 เพราะคุณมอนโทย่า ใจดีมาก ถึงกับให้รูปภาพที่เธอวาดส่งตามรูปแก่ข้าพเจ้าอีกด้วย
 ที่ข้าพเจ้าเอามาเผยแพร่นี้ เกรงเหลือเกินว่า จะแสดงความง้อออกมาอีก คือ หาก
 ยนของเราได้ทำกันอยู่แล้ว ก็เท่ากับเอามะพร้าวห้าวมาขายสวนเวลาๆ นี้เอง ซึ่งก็ขอ
 ความใจของข้าพเจ้าก็แดงกิน แต่ถ้ามหาว่า เกิดมีประโยชน์เป็นแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการ
 นักเรียนของเราเข้าแล้วละก็ ขอคุณความดีอันนี้ ฟังมีแต่ คุณเฮเลน มอนโทย่า และ
 บรรณารักษ์แห่งโรงเรียน อกา ฟริอา ไน้เกิด

ม/ก
กิต

NAME *Helen Montoya*

DATE *January 29, 1952*

SCHOOL *Agua Fria*

THE AUTHOR

NAME *O. Douglas*

NATIONALITY *unknown*

PLACE OF BIRTH

BORN DIED

PARENTAGE

EDUCATION.....

PERSONAL CHARACTERISTICS

TYPE OF WRITING

IMPORTANT WORKS.....

NAME *Helen Montoya*

DATE *January 29, 1952*

SCHOOL *Agua Fria*

Penny Plain

STORY *Romantic*

Time *During the Civil war*

Place *London*

OTHERS

Principal Characters *David, Andrew, M'coch, Jean*

Minor Characters *Maggie, Jack, Mhor, Bella, Mrs. Hope*

Character I liked best *David*

Why ? *Because he trusted his sister and he was kind to everybody also because he tried his best to have something new in his home*

Character I liked least *Mhor*

Why ? *Because he never washed his ears and was always talking about Jean. He also liked to pick on little children.*

Important events in the story *The important events in the story are that Jean the best girl from the house got married. Then the three boys that Mrs. Hope had died in the Civil war and Aguata and her were left alone. Mr. Hope went in the Indian Civil War and got killed too. The Hope were always a far of wondering race and he gave his life fighting famine in his district.*

CLIMAX *Jack would be nothing but a soldier with his war and his sudden rages and his passions for animals. There is no one more lavable and he was killed in a Frontier raid two years ago. One can bear sorrow oneself but it is terrible to see others suffer.*

ENDING *At the ending Jean got married had children for whom she had to worry when they grew up.*

CONTENT

I liked====did not like====this story because, *I like this story because it taught me not to eat between meals and taught me to be kind to animals. I liked it because the people were so clean and if there is little money and little clothing they were always happy.*



กาลสำหรับระลึกก่อนนอน

“เราเป็นนายตัวเอง”

“เราแผ่เมตตาจิตใจใหม่มนุษย์และสัตว์ทั้งหลาย และรับเมตตาจิตจากมนุษย์ทั้งหลายด้วย”

“เราเป็นผู้มีอำนาจ”

“เราได้รับอำนาจจากธรรมชาติ”

คัดไว้จากหนังสืออะไรจำไม่ได้

ขอขอบคุณเจ้าของกาลาน

ก.ม.

Solitude

Ella Wheeler Wilcox

(Born November 5, 1855; died October 30, 1919)

Laugh, and the world laughs with you ;

Weep, and you weep alone.

For the sad old earth must borrow its mirth,

But has trouble enough of its own.

Sing, and the hills will answer ;

Sigh, it is lost on the air.

The echoes bound to a joyful sound,

But shrink from voicing care.

Rejoice, and men will seek you ;

Grieve, and they turn and go.

They want full measure of all your pleasure,

But they do not need your woe.

Be glad, and your friends are many ;

Be sad, and you lose them all.

There are none to decline your nectared wine,

But alone you must drink life's gall.



Feast, and your halls are crowded ;
 Fast, and the world goes by.
 Succeed and give, and it helps you live.
 But no man can help you die.
 There is room in the halls of pleasure
 For a lowly and lordly train,
 But one by one we must all file on
 Through the narrow aisles of pain.

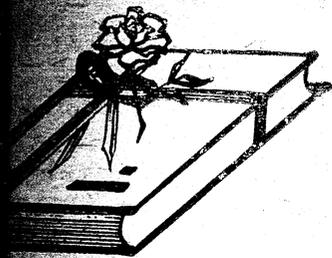
จากหนังสือ One Hundred and One Fanc



การกระหมัดกระหม่อม ๓ ประการ

๑. กระหมัดกระหม่อมโดยได้รับการศึกษา ได้รับการอบรมมาแต่เด็ก
 รู้จัก ค่าของเงิน ของสิ่งของ ไม่ฟุ่มเฟือย ดุร้ายดูร้าย
๒. กระหมัดกระหม่อมโดยวิริยะอดทนอด เช่นอดใจไม่เที่ยวเตร่ อดใ
 ไม่จำเป็น
๓. กระหมัดกระหม่อมโดยจำเป็น ถ้าทั้ง ๒ ข้อข้างบนท่านทำไม่ได้
 จำเป็นมาช่วยบังคับ เช่นประกันชีวิต ซอบาน ซอที่ดิน ผ่อนส่ง

จากหนังสือคดั่งจอมดิน กรมไปรษณีย์โทรเลข



THE ART OF READING

Lin Yutang

The man who has not the habit of reading is imprisoned in his immediate respect to time and space.....He is limited to contact and conversation with friends and acquaintances, and he sees only what happens in his immediate neighborhood. From this prison there is no escape. But the moment he takes up a book he immediately enters a different world.....

Now to be able to live two hours out of twelve in a different world and to get one's thoughts off the claims of the immediate present is, of course, a privilege enjoyed by people shut up in their bodily prison. Such a change of environment is very similar to travel in its psychological effect.

But there is more to it than this. The reader is always carried away into a world of thought and reflection. Even if it is a book about physical events, there is a difference between seeing such events in person or living through them, and reading them in books, for then the events always assume the quality of a spectacle and the reader becomes a detached spectator. The best reading is therefore that which carries the reader into this contemplative mood, and not that which is merely occupied with the details of events

There are no books in this world that everybody must read, but only books that a certain person must read at a certain time in a given place under given circumstances during a given period of his life. I rather think that reading like matrimony is determined by fate. Even if there is a certain book that everyone must read, like the Bible, there is a time for it. When one's thoughts and experience have not reached a certain point for reading a masterpiece, the masterpiece will leave only a bad flavor in the mouth.....

ne Famous

แต่เด็ก

ไม่ได้

ไม่ได้

ก่อน

ไร

late.....

There is no proper time and place for reading. When the mood comes, one can read anywhere. If one knows the enjoyment of reading, in school or out of school, and in spite of all schools. He can study even at home of schools.....

What, then, is the true art of reading? The simple answer is to pick up a book and read when the mood comes. To be thoroughly enjoyed, reading should be entirely spontaneous. One takes a limp volume of Lisao, or of Omar Khayyam, goes away hand in hand with his love to read on a river bank Or on a snowy night, when one is sitting before the fire side, and there is a kettle on the hearth and a good pouch of tobacco at side, one gathers ten or a dozen books of philosophy, economics, poetry, biography and piles them up on the couch, leisurely turns over a few of them and gently lights on the one which strikes him at the moment.....The best style of reading a book.....is the leisurely style.

จากหนังสือ Good Reading

The National Council of Teachers of English.

211 West 68th Street, Chicago 21, Ill.

เมื่อท่านได้รับหนังสือเล่มใหม่มา จงฉวยโอกาสพลิกอ่านเสียทันที
 อาจจะไม่มีโอกาสได้อ่านหนังสือเล่มนี้อีกเลยก็ได้ จงฝึกให้เป็นนิสัยว่าจะอ่านหนังสือ
 ใหม่ทันทีทุกครั้งที่ทักครา

The Scientific Information Center in Thailand

Thai National Documentation Center

By C. Prabha

Did the Thai National Documentation Center come into being?

It is not wrong to say that the existence of Thai National Documentation Center derives from the idea conceived by Dr. Pradisth Cheosakul, Deputy Director—of the National Research Council of Thailand; and that idea receives the fervent support of the present Prime Minister. For the Prime Minister since heaves that for Thailand, as a new developing country, one of its several important is to concentrate on the country's economic and industrial development; and in carrying out this major task, scientific method is an essential need.

Through Dr. Cheosakul's energetic and untiring initiative, complete with the and unflinching support and good offices of Lt. Gen. Netr Khemayodhin, General of the National Research Council of Thailand, the Executive Committee has approved the plan without delay and is now helping to carry it through.

The project is due to the fact that the scientific library facilities of Thailand are inadequate for the needs of research workers. A survey has shown that copies of even the most important journals are not available in Thailand, and in other fields there are virtually no journals at all. For the most part the existing holdings are confined to periodicals in the English language, and there is a paucity of literature in the other important scientific languages. Similar difficulties also exist with reference and reference works.

A Documentation Center which will provide the special machinery necessary

to tackle this problem is now being organized by the National Research Council of Thailand with technical assistance provided by UNESCO. It will provide an interim stop-gap service by obtaining on request photocopies of papers from cooperative scientific information centers to meet the essential current needs of scientists and also provide translation services and general bibliographical assistance throughout the country.

The Thai National Documentation Center building is now under construction at a site on the main highway halfway between downtown Bangkok and its international airport. The construction program is divided into 3 installments; the first due to be completed late December 1962, costs 4 million baht or \$ 200,000. The second installment of 1 million baht or \$ 150,000 is appropriated in 1963 budget for the second installment and the last payment which will be set aside for 1964 budget, amounts to 5 million baht or \$ 250,000, thus completing the over-all design of the building. The design was prepared by an architect of Department of Public and Municipal Works with the technical assistance and help of UNESCO experts.

The Council of Ministers has decided and approved the establishment of the National Documentation Center on April 4, 1961; the project is receiving UNESCO's technical assistance program.

II. The Present Status of Thai National Documentation Center

Establishment of the Center is within the framework of the National Research Council. It is required to meet the need of basic and applied scientific research in industries, universities, laboratories, etc. And the project is included in the five-year plan of development of the Government.

The project forms an integral part of the program of development and dissemination of scientific research for which the National Research Council has

It will provide essential documentation services to all research institutes established by the Council or by other bodies.

As a matter of fact, UNESCO is already providing the services of documentation and document reproduction experts and limited funds for fellowships, equipment and library materials.

An appropriation which has been and will be provided by UNESCO is as

				<i>Total</i>
	1961	provision of 1 expert	\$ 7,800	
		„ book & equipment	3,000	\$ 10,800
	1962	„ 1 expert	18,000	
		„ equipment	28,000	46,000
	1963	„ 3 experts	45,000	
		„ equipment	4,000	
		„ fellowships	3,000	52,000
	1964	„ 3 experts	54,000	
		„ equipment	50,000	
		„ fellowships	3,000	62,000
	1965	„ 3 experts	54,000	
		„ equipment	2,000	
		„ fellowships	6,000	62,000
	1966	„ 2 experts	36,000	
		„ equipment	1,000	
		„ fellowships	6,000	43,000
	1967	„ 2 experts	36,000	
		„ fellowships	3,000	39,000

Besides the personnel necessarily provided the Thai Government is providing provisional accommodation for the Center until the new building which will be completed when the Thai National Documentation Center is finished.

Excluding the personnel salary and office expense items the Government is appropriating the following amounts :-

	1962	1963	1964
For construction	\$ 200,000	\$ 150,000	\$ 250,000
For equipment		\$ 50,000	\$ 50,000

The Center is functioning primarily to serve the research workers in the natural science and social science fields; those branches of the former, provided for in the National Research Council Act, are :

1. Physical Science and Mathematics
2. Medical Sciences
3. Chemical and Pharmaceutical Sciences
4. Agricultural and Biological Sciences
5. Engineering and Industrial Research

and those of the latter being :

1. Philosophy
2. Law
3. Political Science and Public Administration
4. Economics
5. Sociology

The Center now renders provisional services on scientific information in temporary quarters at the Government Printing Office building, but the full-time operation will not be possible before the end of 1963; it is due to the complicated

the building and the need of qualified librarians to be recruited and of the need for training for the staff for documentation purposes by UNESCO experts as well as the acquisition of essential reference materials and document reproduction equipment.

And when the construction of the building is finished, the labor force of the Center will be 31 qualified librarians and assistant librarians to help conduct the operation.

There are now only the Director and 6 non-librarians constituting the initial staff of the Center. The Director of the Center himself is however a qualified librarian who received a Bachelor Degree in Library Science from University of the Philippines and a Master Degree in Library Science from University of Michigan, U.S.A., who is working closely hand in hand with UNESCO experts in instituting the overall plan of the Center, layout, arrangement of staff training, preparations of basic reference collection, recruitment of qualified librarians, preparation for the setting up of document reproduction machines and equipment which are to arrive.

At the initial stage of the operation, the Center will be focussing on its document procurement work. The document procurement service under the Center's system of Responsive Service will provide, on request, a microfilm and photocopy of scientific or technical paper that a scientist may require by drawing on the world-wide system of services; it is with the hope that it can save money by providing rapid access to the many specialized sources which need not then be held in Thailand. This service can greatly reduce the number of items that need to be added to the scientific collections in the country.

And also, the bibliographic information must be concentrated on at the early stages of the operation. The bibliography compilation service of the Responsive Service will provide, upon request a list of references to the literature on the particular

subject on which a scientist is working. The bibliographers employed in the Phy Compilation Section will use the resources of all libraries in Bangkok the special collection of bibliographical reference works that will be acquired for the activity of the Center. This service will be of particular value in opening access to papers the existence of which would not normally be known to workers and can be of special help to scientists endeavoring to work with library facilities. Like the document procurement facility, this service can be had at a relatively low cost, and it has already proved, it is mentioned, of value to scientists in those countries in which a service of this type, India and Pakistan, for instance, has been established.

III. Plans and Needs for the Future

While being a new organization with no experience in the field of scientific information.

1. There is need for a well-stocked and efficiently-operated scientific library in the Center.
2. It is required to gain a first-hand knowledge of the wider world of the more experienced hands in the field of scientific information. The number of librarians of the Center should be sent abroad to study and observe the working and operation of the U.S. and European documentation Centers, to learn the document procurement system and responsive service offered to the research workers as well as the document reproduction task so performed by the better equipped libraries of a similar nature.
3. It seems advisable, if possible, to have a number of peace corps volunteers to help in the Document Procurement Section, the Translating and Section and the Document Reproduction of the Center.

4. The Council now publishes a quarterly Journal with the circulation of

is to serve as an exchange publication with other institutions. It thus

need of the most appropriate list of names and addresses of interuationally

scientific institutions with which the Center will probably establish an ex-

5. Naturally, other plans of the Center would include the building up of

atalog of scientific literature, the preparation of science bibliography and bibli-

of other nature, the publishing of worthwhile scientific literature translated

sign languages into Thai.

6. One point more is the need for sources of information to supply a scien-

wished to commence his research to find out whether or not his proposed

subject will duplicate in any way with that of another.

All this will give you a glimpse of the ideal and real incentive of the Thai

ment in the creation of the scientific information center in Thailand. It is with

ose of providing its people with better things and better living conditions through

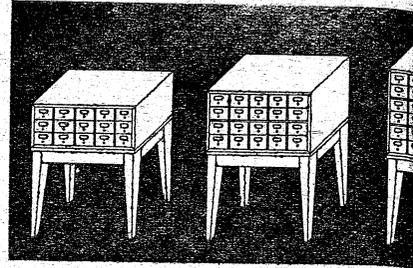
And it is fitting at this moment for me to quote the beautiful, stimulating

cherished words of a Thai poet who says :

“ He who is equipped with proper knowledge
owns invaluable wealth, which stands him
in good stead no matter what he is or
wherever he may go. ”



ตู้บัตรรายการ
 แบบ 15 ดินซึก
 แบบ 20 ดินซึก
 แบบ 30 ดินซึก



ท่านบรรณารักษ์ โปรดทราบ

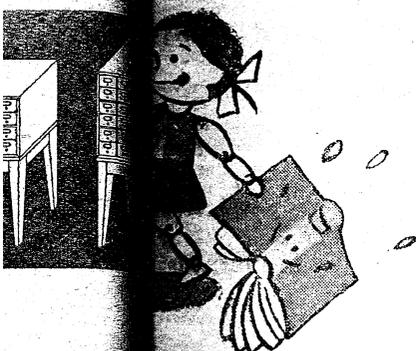
ตู้บัตรรายการ เป็นอุปกรณ์อันสำคัญยิ่งรองจากตู้หนังสือสำหรับการจัดห้องสมุดตาม
 โรงงานช่างไม้จังหวัดประสานการช่าง มีตู้บัตรรายการตามแบบและขนาดมาตรฐานของ
 9, 12 15, 20, และ 30 ดินซึกไว้รับรองท่านอยู่เสมอ ท่านที่เคยได้รับแจกแก้ตาดึงจากโรงงานไว้
 ได้เลยโดยไม่ต้องเสียเวลาสอบถามก่อน ตามวิธีการซึ่งแจ้งอยู่ในเล่มนั้นแล้ว ส่วนท่านที่ยังมิได้รับไว้
 จดหมายขอคู่มือรายละเอียดก่อนได้

ใบสั่งที่รับไว้ก่อนสิ้นปี 2505 นี้ ทางโรงงานจะยังคงขายให้ท่านตามราคาในแก้ตาดึง
 ปีใหม่แล้วราคาอาจเปลี่ยนแปลงเพราะอุปการณ์ในการทำตู้บัตรรายการมีราคาสูงกว่าเก่ามาก

นอกจากตู้บัตรรายการแล้ว ยังมีอุปกรณ์อื่น ๆ อีกที่จำเป็นแก่การจัดห้องสมุดตาม
 ถูกต้องตามแบบมาตรฐานสากล ซึ่งท่านไม่อาจหาซื้อได้ในท้องตลาดทั่วไป เช่น ชั้นวางหนังสือ ชั้น
 วางหนังสือพิมพ์แบบนอก แท่นวางพจนานุกรมขนาดใหญ่หมุนได้รอบตัว ฯลฯ

โรงงานช่างไม้จังหวัดประสานการช่าง

311/2 ถนนบ้านบาตร (ตอนต้นหลัง ร.ร. เลิศปัญญา)



ดิฉันชื่อแดงน้อย

สุนิต ประภาสวัต

แดงน้อยแต่งตัวสวยงาม อายุราว ๑๘ ปี

คุณแม่ แต่งตัวเรียบร้อย ใจดี

คุณตา แต่งผมให้ขาว ร้างใหญ่ เดี๋ยวดัง เดินหนักๆ

กำชร แต่งล้ากด มีหมวกด้วย

จัดเป็นห้องรับแขกตามธรรมเนียม มีตู้กระจกหรือกระจกเงาบานหนึ่งอยู่ริมห้อง

เมื่อเปิดฉากมักต้องยาดูบดวงตงอยู่ข้างที่เขยบหรือบนโต๊ะเด็ก

กอบการแสดง ห่อกระดาษผูกโบว์ได้สอดหน้าโอเคอโคโคโดย และถุงใส่มะขามฉาบ
กริ่งไฉกตหนึ่งอัน

เปิดฉาก

(เดินไปเดินมาอย่างหัดเดียว กระวนกระวาย) คุณตาคะ คุณตา

หือ ว่าไง แแดงน้อย (เดี๋ยวดังเดินเข้ามาจากทางขวา)

คุณตารูณามานี่หน่อยดีคะ แดงก็เอาถ้อยยาเดินดังกลั้นเหม็นน่นออกมาเดี่ยวจาก

ห้องรับแขกด้วยเถอะคะ หลานจะมีแขกมาหา

ก็แล้วมันเกียดอะไรกับถ้อยยาเดินของตาดด้วยละ ตาดูบถ้อยอันนั้นมาตงแต่ก่อน

เจ้าเกิดเดี๋ยอีก แแดงน้อย

คุณตาคะ หลานชื่อแดงน้อย ไม่ใช่แดงน้อย

แต่ก็เรียกแดงน้อย แแดงน้อยมาตง ๑๘ ปีละ

ข้าง

ขวา

แดงต้อย- ถูกตะคะ เรียกแดงน้อยกันมาตลอด ๑๗ ปี ก็เพราะหลานยอมให้เรียก
นับแต่ันต่อไปจะต้องยุติกันที่ นับแต่นั้นไปจะต้องเลิก ไม่ยอมให้ใ
น้อยอีกต่อไป

คุณแม่- (เดินเข้ามาทางขวา ถือเข็มขัดคาดเสื้อหนึ่งเส้น) แแดงน้อย แม่เย็บเข็ม

แดงต้อย- คุณแม่ ลูกชื่อแดงต้อยคะ โปรดจำไว้ด้วยว่าลูกโตเป็นผู้ใหญ่แล้วไม่

คุณแม่- ได้ดี ลูกรัก- แม่จะพยายามจำ แม่กำลังจะบอกว่าแม่เย็บเข็มขัดคาด
แล้ว นี่ไงละ

แดงต้อย- ขอบคุณคะ คุณแม่ ขอบคุณ ลูกต้องรีบไปแต่งตัว (วิ่งออกไปทาง

คุณตา- (เกาศีรษะ) อ้อ ให้ตายเถอะบุญชม นี่มันเรื่องอะไรกัน ยายแดงก็

คุณแม่- (หัวเราะ) คุณพ่อไม่เห็นรีคะว่า แแดงน้อยจะมีแขกมาหาเย็นวันนี่ เป็น
ครั้งแรก

คุณตา- ครั้งแรก อ้อ ก็เจ้าพวกเด็กหนุ่ม ๆ จึงล้อมหน้าล้อมหลังกันมาตั้งแต่

คุณแม่- แต่เป็นครั้งสำคัญนี่คะ แล้วแขกที่จะมาวันนั้นก็ไม่ใช่พวกเด็ก ๆ อย่างเค
ชายหนุ่มมาจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย แล้วก็เผอิญมาเที่ยวพักผ่อน
วันอาทิตย์ที่ปากน้ำ ได้รู้จักกันเมื่อคืนเอง เมื่อแดงน้อยเขาไปกิน
วันเวียงของโรงเรียน แล้วก็เลยขอมาหาที่บ้าน

คุณตา- มาจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยรี ึ่งก็อยู่มหาวิทยาลัยเดียวกับฉันนี่

คุณแม่- คะ มหาวิทยาลัยเดียวกัน

คุณตา- อ้อ ฉันทชยันนะเป็นเด็กดีมีเหตุผลดี หอพักที่เขาอยู่ก็พอใช้ ราชขอบตง
มาคราก่อน นี่ถ้าแดงน้อยเป็นคนมีเหตุผลอย่างเจ้าพี่ชายดิ๊กหน้อยก็คง

คุณแม่- ไร คุณพ่อ แแดงน้อยยังเด็กมากทีเดียวคะ คุณพ่อ เพิ่งเรียนสำเร็จ
ฉันทชยันนะแก่กว่าดิ๊กดี แฉงก็สำเร็จมหาวิทยาลัยไปแล้ว อิกดิ๊กหน้อย
คงมีเหตุมีผลตนเองละคะ

คุณตา- (ทำเสียง) อ้อ ข้าก็หวังว่าจะเป็นยังงั้น อ้อ ให้เรียกตัวเองว่า แแดงต้อย
ข้าเอาจต้องยาสูบไปเสียให้พ้นห้องรับแขก อ้อ ข้านะเคยสูบบุหรี่ใน
มาตังดีสิบปีแล้ว แล้วมันเรื่องอะไร

งท้อย

ใช่ แดงก็หายคะ คุณพ่อ คุณพ่อจำได้ไหมคะว่าฉันทิสย์ ก็เคยเป็นอะไรยังเหมือนกัน เมื่อคราวนั้นนะจำได้ไหมคะ พ่อฉันทิสย์เกิดอยากให้อะไรๆ เรียกเขาว่า คุณ ท.ทิสย์ วรสถุด

จำได้ละ ถูกหมายถึงสมัยที่เขาเกิดอยากนั่งกางเกงขาดับพิศตูด ทรงอะไรนะ ง่าทรงทรงมาน แบบชาวตอยอะไรของเขาใช่ไหม

นั่นละคะ

ฮือ แบบชาวตอย แดงก็เรียกตัวเองว่า นายตอยทิสย์ วรสถุด ใส่เสื้อจีบพองบ้าง

เที่ยวได้เดินเล่นไปรอบ ๆ เมือง ฮะ ฮะ

คะ คุณพ่อ นั่นละคะ เป็นระยะที่เด็กกำลังออกจะพิศตูด อยู่ ถูกแดงต้อยเวลานักกำลังเข้าระยะนั้น

แต่ฉันทิสย์ หายเรียบรอยต้อยแล้ว

แดงต้อยก็เหมือนกันแหละคะ ฮึกไม่ซ้าก็หาย

ฮัม คอยดูไปเถอะ

(เดินเข้ามา) คุณแม่

อะไรลูก ?

คุณแม่เอาน้ำอบอะไรมาใส่ผ้าเช็ดหน้าลูกไม้ของลูกคะ ?

ก็น้ำไอเคอโคโลญี่นะสิลูก ลูกชอบนี่นา ลูกเคยชอบไม้ไ้หรื ?

คะ เคยชอบ แต่ฉันมันแพ้มันเสียแล้วละคะ ค่ะ นี่ลูกจะใช้กลิ่นใหม่ เพื่อนเขาให้

ลูกมา

อ้อ งนรี กลิ่นอะไรละลูก ?

น้ำอบฝรั่งเค้าละ เขาตั้งชื่อภาษาไทยว่า "มนต์ดักขมิ" "

มนต์มนต์อะไรนะ

ดักขมิ มนต์ดักขมิ คุณพ่อ

นี่บุญชม จะยอมให้ลูกใช้น้ำอบเหม็นกนกนรี ? คุณกยังกับที่พวกผู้หญิงกากัน

มันได้

หลานแน่ใจว่า กล้องยาสูบของคุณตานะ เหม็นกว่าเป็นกอง

- คุณตา- พี่นะ หลานแดงน้อย.....
- แดงต้อย- ไปรดเรียกว่าแดงต้อยคะ เจ้าคุณตามีเรื่องอะไรจะพูดรีคะ
- คุณตา- อ้อ เจ้าคุณตา ตั้งแต่อุ้มหลานมาตั้งแต่เล็ก ๆ ก็เรียกแต่ว่าคุณตา
 ลู ๆ ก็เกิดกลายเป็น เจ้าคุณตา อ้อ ไม่แดง เดียวเราเติบโตเป็น
 เป็นผู้ใหญ่
- แม่- คุณพ่อก็ ไปแห่แห่ทำไมคะ
- คุณตา- ข้าไม่ได้แห่อะไร แต่ความ.....
- แดงต้อย- แล้วยิ่งกระต๊อช่นี่จะกระอะไร เห็นวางอยู่บนโต๊ะเครื่องแป้ง
- คุณตา- หลานรู้จักอะไร หลานกินอ้ายน้ามาไม่รู้วากพันครั้ง มะขามฉาบใจ
- แดงต้อย- หลานกินมะขามฉาบไม่ได้อีกต่อไปละคะพี่ ออกเปรี้ยวปิ้งยัง
- คุณตา- อ้อ เปรี้ยว ก็วนผ่านอ้ายน้าที่เจ้าเคยชอบเป็นประจำ ดากี้เคยแคะ
- แดงต้อย- หลานไม่กินอีกต่อไปแล้ว ถ้าเจ้าคุณตาจะกรุณาซื้อขนมหวาน ๆ อยู่
 ทองหยิบ ทองหยอดคมา ก็จะได้
- คุณตา- เอ๊ะ ก็หลานเคยกินมะขามฉาบทุกทีเวลาไปคุณน้า แล้วยิ่งทองหยิบ
 จะไปกินเวลาคุณน้าได้ยังไงกัน
- แดงต้อย- คุณน้า อ้อ ไม่ไหวละคะ สดี พวกที่ไม่รู้จะทำงานการอะไรนั้นจะกระถึง
- คุณตา- ใจ บุญชม ไฉนใหม่ด้ายังไงมั้ง?
- แม่- (เรียบ ๆ) ไฉนคะ คุณพ่อ
- คุณตา- นี่มันหลานสาวของข้าจริง ๆ รึว่านัยตาข้ามันกลับตาละมัดไปเสียแล้ว
- แดงต้อย- หลานรับรองว่า นี่เป็นหลานสาวของคุณตาจริง ๆ
- คุณตา- ไม่ชอบมะขามฉาบ ไม่ชอบคุณน้า ไม่ชอบน้ำไอเดอโคโคโดย ก็แปด
 น้อยอีกต่อไปแล้ว เฮ้อ ข้ายอมแพ้ คิดไม่ออกแล้ว ข้าไม่เข้าใจ
 ข้าไม่เคยเรียนมหาวิทยาลัย (กระแทกเสียง แล้วเดินออกไป)
- แดงต้อย- คุณแม่คะ ทำไมคุณตาถึงได้.....
- แม่- ลูกรัก ลูกต้องไม่ถือ ในข้อที่คุณตาพูดอะไร ๆ แล้วคุณตาก็คงจะ
 ด้อย เพราะคุณตาตั้งใจซื้อมะขามฉาบนั้นมาให้ลูกเองเทียวละ

ว่า ลูกก็คิดว่า คุณตาหวังดีละคะ แต่ว่า คุณแม่คะ

ว่าไรลูก แดงน้อย เอ้อๆ แดงน้อย

(อย่างเป็นห่วง) คือว่า ถ้าเพื่อนของลูก คุณกำรนะคะ ถ้าคุณกำรมาหาลูก
เย็นวันนั้น คุณแม่จะ เอ้อ เดียวคุณตาก็จะพูดอะไรผิดๆ ถูกๆ ก็ไม่รู้ ลูกอยาก
บอ ลูกไม่อยากจะใจจิต แต่ก็

เจ้าใจระตุก แม่จะให้ลูกตาอยู่เดี่ยวทางหนึ่ง

คุณกำรเป็นคนฉลาดรอบรู้ มีความรู้สูง ฉลาดมากคะ ลูกไม่อยากจะเขาระคาย
ใจอะไรได้

อย่าเป็นห่วงเลยลูก แม่จะให้ลูกตาอยู่เดี่ยวชนบท

(กอด) ขอบคุณคะ คุณแม่ คุณแม่น่ารักจัง

เอาละลูก แม่จะเข้าไปข้างใน จะได้เตรียมน้มนวดไว้ให้ ลูกคิดว่าคุณกำรจะ
รอนานะขนาดไหน?

คะ ลูกก็คิดว่าคงชอบ

แล้วแม่จะผสมเหล้าเซอรวิให้ด้วย ลูกนั่งพักเดี่ยวที่นีกอนเดอะ แม่ไปตระนะลูกนะ
(เดินเข้าไปทางขวา)

เอ้อ คุณแม่ไปแล้ว อยู่คนเดียวใจคอยังไงพิกล (เดินไปที่กระจก เอียงซ้าย เอียง
ขวา กิ่งเดี่ยว จับเข็มขัดให้เข้าที่ พุดเบาๆ) เอ ถ้าคุณกำรมาถึงเราจะพุดยังงี้ก็
นะ ต้องดองซ่อมตุ๊กห้อย (เปลี่ยนเสียง) ดินฉันดินมากที่ได้พบคุณอีก คุณกำร
คุณมองดูสบายดี เมื่อคืนนี้คงได้พักสบายนะคะ (หยุด) คุณชอบปากน้ำไหมคะ แน
ตระนะคะ คงไม่ค่อยจะ ฮือ ดินนี้ก็ไม่รู้ว่าจะพุดว่ายังงี้ เอ้อ ดินนี้ดังด้วยว่าดินนี้
ใจเร็วไปไหมคะ ที่ยอมให้คุณมาหาได้เย็นวันนั้น ทั้งๆ ที่เพิ่งได้พบกับคุณ (หยุด)

โอ คุณกำร คุณหมายความว่าอย่างนั้นวีคะ ไซ้ คุณไม่ควรพุดอย่างนั้นเลย
(หัวเราะ) ข้างยอนัก ค่ะ มิได้คะ ดินนี้คิดว่า คุณควรจะนั่งข้างขวาตรงที่นั่งอยู่แล้ว
นะคะดีแล้ว ค่ะ ได้คะ คุณจะเรียกดินนี้ว่าแดงน้อยก็ได้คะ ถ้าชอบ คุณตะคะ แหม
นี่ฉันเป็นผู้ชายแฉะแข็งแรงดีจังนะคะ ขอบคุณคะ (หยุด) อ้อ นัยน์ตาคุณก็ด้วยคะ

- (เสียงกริ่งดัง) (แดงค่อยเปลี่ยนเสียงเป็นร้อนน ตีใจแถมตกใจ (ชะ)
 โรงทางขวา) โอ คุณแม่ คุณแม่คะ
- แม่- (เดินเข้ามา) อะไรลูก
- แดงค่อย- (ตื่นตื่น) เขามาแล้ว มาถึงแล้ว
- แม่- จะ ลูก แม่ไต่ยinkerดิ่ง
- แดงค่อย- คุณแม่ออกไปรับดิคะ ลูกจะขึ้นไปข้างบน
- แม่- จะ ตกดง ตีแล้ว
- (แดงค่อยวิ่งเข้าโรงไปทางขวา กำรออกจากทางซ้ายท่าทางดูกลัว)
 กำร- (แต่งกายส่ากด) ส่วสดีศรีบ (ถอดหมวก ยกมือไหว้ ถือหมวก หือ
 กุงมะขามไว้ด้วย)
- แม่- (ไหว้ตอบ) ส่วสดีคะ เจริญเข้ามาเถอะคะ
- กำร- ขอบพระคุณครับ สมชื่อกำร ชีระพิงค์ ผมคิดว่า คุณคงเป็นแม่
 ลูกใหม่ครับ
- แม่- ลูกแล้ว ยินดีที่ได้รู้จักคุณกำร แดงค่อยยังอยู่บนบ้าน แต่เดี๋ยวก
 หมวกมานี้ดิคะ
- กำร- ขอบพระคุณครับ (ส่งหมวกให้ นางบุญชมรับไปวางที่โต๊ะเด็กข้างเก
 แดงค่อย- (วิ่งออกมาจากทางขวา) โอ คุณแม่คะ น้าบฝรั่งเศสชวดใหม่
 (ทำเสียงชะงัก) โอ ส่วสดีคะ คุณกำร ดิฉันไม่คิดว่าคุณมาถึงแล้ว
- กำร- ๓๘ นาฬิกาตรงพอดีครับ
- แดงค่อย- ดิฉันคิดว่าคุณคงได้แนะนำตัวเองให้คุณแม่รู้จักแล้วนะคะ
- กำร- ครับ
- แม่- (ยิ้ม) จะ ลูก เรารู้จักกันดีแล้ว
- กำร- ขอรับ
- แม่- อ้อ แม่ถ้าจะต้องเข้าไปดูเดอะไรข้างหลังบ้านก่อนนะ แดงค่อยนะ ขอ
 กำร- เจริญเถอะขอรับ
- (แม่เดินเข้าไปทางหลังโรง แดงค่อยนั่งตงที่เก้าอี้ กำรกนั่งตง)

หัวข้อ

ถ้า คุณแคงตั๋ยครั้บ ฉันทันคุณยังมองดูด้วยชนกว่าเมื่อกันที่แคงตั๋ยอีก ผมไม่คิดว่าจะเป็นไปได้

ช่วงย่อ

ผมหมายความว่ายังจริงๆ ที่มหาวิทยาลัยผมก็ยังไม่เห็นใครเปรียบกับคุณได้

คุณก็พูดไปยังงั้นเองนะลึคะ

ไม่ใช่ยังงั้นครั้บ ผมรับรองได้ว่า.....

คุณกำรกระ คุณไม่รู้จักกับพี่ชายดิฉันหรือครั้บ ชื่อฉันทิษย์นะคะ อยู่จุฬา ฯ เหมือนกันกับคุณ

ฉันทิษย์ วรสถุส เอ ไม่รู้จักครั้บ ผมคิดว่าไม่รู้จักครั้บ ที่มหาวิทยาลัยมีนิสัยดีมากนะครั้บ

คะ ทราบละคะ ดิฉันเพิ่งแต่คิดว่าคุณอาจจะรู้จัก

ถ้า ไม่รู้จักหรือครั้บ อ้าว ตาย ผมเกือบลืมไป นั้งถืออยู่ได้ นี่ครั้บ ผมเอามาฝากคุณ (ส่งห่อของและถุงกระดาษ)

ขอบคุณคะ ขอขอบคุณ

ไม่ต้องขอบคุณครั้บ ไม่ต้อง ง่า ผมหมายความว่า ผมดีใจ

อะไรเอ่ย? โอเคโอเคโอเค (แก้ห่อกระดาษที่ผูกโบว์ ชงักและพูดเสียงเบา)

เป็นไรครั้บ ขอโทษครั้บ?

(เสียงอ่อยๆ) ขอโทษคะ ดิฉันใช้เป็นประจำทีเดียว

ผมดีใจ เพื่อคุณจะได้นึกถึงผม

คุณไม่ควรพูดอย่างนั้นเลยคะ

ทำไมเล่าครั้บ

นอกจากนี้ว่าคุณหมายความว่า เช่นนั้นจริงๆ

ถ้ายังงั้นก็ไม่ใช่ไร ผมหมายความว่า เช่นนั้นจริงๆ เบ็ดถูกขนมดูดีครั้บ

(เสียงอ่อย) มะขามฉาบ

ขอบคุณขอโทษครั้บ

แดงต้อย- ชอบดีคะ ชอบมาก คิดค้นชอบรับประทานเสมอ เวลาที่ฉันไป.....

เออ คิดค้นหมายความว่า ชอบรับประทานเป็นประจำทีเดียวคะ

กำธร- ดีจริงครับ ดีจริง

แดงต้อย- อ้อ คุณจะสูบบุหรี่ใหม่คะ กล่องบุหรี่ของเจ้าคุณตาอยู่บนโต๊ะนั่นคะ

กำธร- ชอบคุณครับ แต่ผมไม่สูบบุหรี่ ที่บ้านผมไม่มีใครสูบบุหรี่เลย
สูบกถ้อง

แดงต้อย- โอ คิดค้นชอบกถ้อง มองดูเป็นผู้ชาย ผู้ชาย คุณเห็นยังงั้นใหม่คคุณ กำ

คุณตา- (เดินเข้ามาคาบกถ้องยาสูบลดด้วย แล้วชักกถ้องออกถือไว้ บ่นเสียงดัง)

อะไรกันนะ บุญชม ทำไมละ ข้าจะลงข้างล่างนี้ไม่ได้ ถ้าข้าอยากจะลง
ไปอยู่ไหนหว่า (เหลือบเห็นกำธร หยุดพุด)

กำธร- (อึกอ๊ก) อะ เออ สวดดีขอรับ (ยกมือไหว้)

คุณตา- (รับไหว้และพุดอย่างอารมณ์ดี) สวดดี สวดดี (ตบปากำธร) เราเคยพบ
มหาวิทยาลัย เมื่อคราวฉันไปเยี่ยมฉันทิพย์ไงละ ไซ้ใหม่ นึกว่าใคร
กับฉันทิพย์นี่เอง

กำธร- อะ ครับ สบายดีวีขอรับ

คุณตา- อ้อ สบาย ดีใจที่ได้พบพ่อ เดี่ยวนะ เดี่ยวจะกลับมากุยกด้วย
(เดินหนัก ๆ ตามขรรวมตากลับเข้าไป)

แดงต้อย- นั่นแน่! (โกรธ)

กำธร- ฟังก่อนครับแดงต้อย ผม-

แดงต้อย- ที่แท้คุณกรูจกกับพฉันทิพย์ดี แล้วทำไมถึงต้องหลอกคิดฉันว่าไม่รู้จัก

กำธร- (กุกกัก) แแดงต้อย ผมจะอธิบายให้ฟังครับ จริง ๆ นะ ผมจะอธิบายให้
ผม.....

แดงต้อย- จะอธิบายก็เร็ว ๆ หน่อยซิคะ เพราะว่า.....

กำธร- (ชัดเจน) คืออย่างนี้ครับ หลังจากที่ได้พบคุณเมื่อคืนนี้แล้ว ผมก็ได้ท
คุณเป็นน้องสาวฉันทิพย์ ผมก็ขับรถบั้งกลับไปตามรายละเอียดจาก
ชอบอะไรบ้าง พวกโอเคโอโคโคโดย มะรามาบ อะไรต่อไร พวกนี้ ที่

ไป.....
ละ

ก็เพราะอยากให้คิดความผมกับคุณเผอิญชอบอะไร ๆ ตรง
กันแต่ก็ไม่ใช่ชอบอะไร ๆ เหมือนกัน แต่ที่ผมตีมันก็ถึงคุณตาเสียสนิท แต่ยังไง ๆ
ผมก็ตั้งใจว่าจะบอกความจริงให้คุณทราบทีหลัง จริง ๆ นะครับ เป็นความจริง

โต๊ะแน่ค่ะ
หรือเลย

(เสียงถอนหายใจ) ดิฉันไม่เชื่อ
(หนักแน่น) จริงที่สุด

หมกคุณ
ในเสียงดัง)

แม่ใจรัก
แม่ครับ ผมเพียงแต่ทำตงนี่เพราะจะได้ทำตัวให้เข้ากับคุณได้ดีเท่านั้นเอง
ก็ยังไม่ ดิฉันจะยกโทษให้ชั่วคราว

อยากจะได้

ชอบคุณมาก แดงน้อย ก็นี้เป็นความคิดของผมเอง ค่ะว่า พรุ่งนี้หนึ่งเรื่องสนุก
เราไปปรแกรม คุณจะไปด้วยกับผมไหม
นี่เป็นความคิดของคุณเองหรือคะ

ร) เราเคย
นึกว่าใคร

ร้อยเปอร์เซ็นต์เต็ม
ดิฉันแอมะซามดาบไปด้วยได้ไหม

(หัวเราะ) ได้สิครับ

ถ้ายังไม่ยอมออกข้อหนึ่ง

อะไรครับ

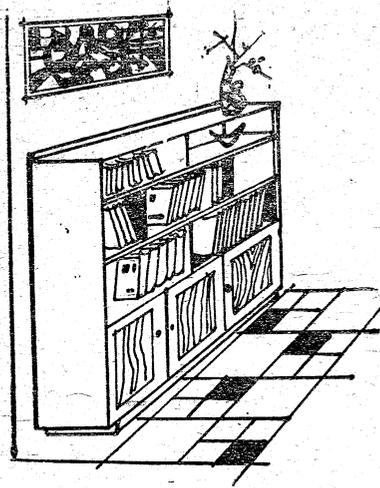
เรียกดิฉันว่า แดงน้อยก็ได้ค่ะ ใคร ๆ ก็เรียกดิฉันยังงั้นมาตั้งแต่เกิดแล้ว เพิ่งเปลี่ยน
เป็นแดงน้อยเมื่อสักครู่นี้เอง

ว่าไม่รู้จัก
จะอธิบายให้

บทละครนี้โรงเรียนใด หรือผู้ใดประสงค์จะนำไปแสดงที่ใด เมื่อใด ผู้เขียนไม่
รับข้อ

ได้ ผมก็ได้
ละเอียดจาก
อะไร พวกนี้





บทสนทนา

“นำเที่ยวหอสมุดแห่งชาติ

นางเอมอร เจริญรัต

นารี สวัสดีค่ะ คุณกัญญา เมื่อสักครู่ที่แล้วเราได้คุยกันถึงเรื่องห้องสมุดประชาชน
 นึกไปถึงห้องสมุดใหญ่อีกแห่งหนึ่ง ซึ่งได้ทราบว่ามีประชาชนไปใช้กัน
 ค่อนข้างดี คือหอสมุดแห่งชาติ ซึ่งตั้งอยู่ที่ถนนหน้าพระธาตุ ใกล้กับบริเวณ
 ด้านตะวันตก ฉะนั้นในขณะนี้ คิดฉันจึงอยากขอให้คุณกัญญาเล่าเรื่องหอสมุด

กัญญา ยินดีทีเดียวค่ะ

นารี หอสมุดแห่งชาตินั้นตั้งขึ้นเมื่อไรคะ

กัญญา เมื่อ พ.ศ. ๒๔๔๗ เหตุที่จะตั้งขึ้นก็คือ เมื่อ พ.ศ. ๒๔๔๗ พระบาทสมเด็จพระ
 เกอเจ้าอยู่หัว ทรงบำเพ็ญพระราชกุศลสนองพระคุณ สมเด็จพระบรมชนก
 พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ในโอกาสที่ครบ ๕๐ ปีเมื่อพระราชสมภพครบ
 ๕๐ ปี พระราชประสงค์ที่จะสร้างสิ่งที่เป็นถาวรประโยชน์ เสด็จพระเกียรติยศสมเด็จพระราช
 อย่างเป็นทางการ คำว่า มหานครในนานาประเทศที่รุ่งเรือง ย่อมมี
 หอสมุดที่รวบรวมเก็บรักษาตำราวิชาความรู้ต่าง ๆ ไว้สำหรับให้ประชาชน
 ความรู้ได้ทั่วกัน ถือว่าเป็นงานสำคัญของรัฐบาลอย่างหนึ่ง และในประเทศ
 สมุดใหญ่น้อยก็มีอยู่หลายแห่ง แต่เป็นหอสมุดสำหรับตัวบุคคลบ้าง หอ
 สมุดมาคมบ้าง ซึ่งจะเป็หอสมุดสำหรับชาติให้เป็นสาธารณประโยชน์แก่ป
 เลือกหน้านั้น ยังหาไม่มี จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศพระราช
 เมื่อวันที่ ๓๒ ตุลาคม พ.ศ. ๒๔๔๗

โดยว่ากระไรคะ

“หอพระสมุดวชิรญาณสำหรับพระนคร” โดยใช้นามตามสัญญาภิชัยในพระ
เกล้าพระเจ้าจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวคะ

ซึ่งเวลานั้น ได้หนังสือมาจากไหนบ้างคะ

แห่ง

ที่ต่าง ๆ กันคะ คือพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้พระราชทาน
หอหลวงซึ่งมีอยู่ใน “หอมนเทียรธรรม” ซึ่งตั้งมาตั้งแต่รัชกาลที่ ๓ พ.ศ. ๒๓๒๖

เจริญ

รับเก็บหนังสือพระไตรปิฎกหลวงและหนังสือหลวงใน “หอพุทธศาสน์สังคหะ” ซึ่ง
เปิดในรัชกาลที่ ๕ พ.ศ. ๒๔๔๓ สำหรับเก็บหนังสือคัมภีร์พุทธศาสนา กับทั้งหนังสือ

ประชาชน

จากไทยและต่างประเทศ ซึ่งพระโอรสธิดาในพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่
หัวไปใช้กันไว้ โดยทรงรวบรวมตั้งขึ้นเป็น “หอพระสมุดวชิรญาณ” เมื่อ พ.ศ. ๒๔๒๔ และพร้อม

กับบริเวณ

อันกว้างขวางในครั้งนั้น รวมหนังสือทั้ง ๓ หอเข้าด้วยกันไว้ใน “หอพระสมุดวชิร-
ยาลัยสำหรับพระนคร” นี้

ของหอสมุด

ที่หอสมุดแห่งชาติของเราในตอนแรกเริ่มนั้น ก็มีหนังสือทางพุทธศาสนาอยู่
แต่เพียงอย่างเดียว และพวกสมุดข่อยและตู้ลายรดน้ำต่าง ๆ ในพระที่นั่งคือโมกข์พิมานซึ่งถูก

พระบาทสมเด็จพระ

เจ้าอยู่หัวเมื่อแรก ๆ นี้เกล้าคะ นับเป็นส่วนหนึ่งของหอพระสมุดวชิรญาณสำหรับพระนคร
แต่เมื่อใหม่คะ ทำไมจึงแยกไปไว้เสียต่างหากอย่างนั้นคะ

ภาพพระบรม

ฉาย พ.ศ. ๒๔๖๘ พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้พระราชทานหนังสือ
และตู้หนังสือของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ให้แก่หอพระสมุดวชิรญาณ

แต่พระเจ้าวรวงศ์

เธอหม่อมหม่อมราชวงศ์พรหม ในตอนนั้นสมเด็จพระยาดำรงราชานุภาพ ทรงเป็นนายกหอพระ-
สมุดสำหรับพระนคร

ให้ประชาชน

ได้ใช้กันไว้ โดยทรงจัดขยายกิจการของหอพระสมุดขึ้นใหม่ โดยแบ่งสมุดข่อย คัมภีร์ใบลาน
และตู้ลายรดน้ำไปจัดไว้ใน พระที่นั่งคือโมกข์พิมานในบริเวณ

วังบาง

นอกเขตกำแพงเมืองเก่า และคงเรียกชื่อส่วนที่เก็บสมุดข่อย และอื่น ๆ ในพระที่นั่ง
โมกข์พิมานนี้ว่า “หอสมุดวชิรญาณ” ตามชื่อเดิมคะ

พระโยชน์แก้ว

แต่เดิมเกล้าคะ
แต่เดิมเกล้าคะ

ประกาศพระ

ราชโองการให้ตั้งหอสมุดวชิรญาณขึ้นใหม่ และได้จัดรวมกัน
หนังสือต่าง ๆ เข้าไว้ด้วยกัน

ไว้ที่ตึกเดิมริมถนนหน้าพระธาตุ พร้อมทั้งขนานนามว่า “ หอสมุดฉวี
ให้เป็นที่เชิดชูพระเกียรติยศ ของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว

นารี หมายความว่า ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๖๘ เป็นต้นมา เราก็มีหอสมุดฉวี ดู
ตัวพิมพ์ต่าง ๆ กับ หอสมุดฉวีญาณ ซึ่งเก็บสมุดข่อย คัมภีร์ใบลาน
และตู้ไม้หนึ่งตู้ด้วยราคา ซึ่งล้วนแต่เป็นสิ่งที่มคูลค่าในการศึกษาเรื่อ
ไทยได้หลายด้านด้วยกัน

กัญญา ถูกแล้วคะ หอสมุดทั้ง ๒ แห่งนี้ รวมกันเรียกว่า “ หอสมุดสำหรับพร
กระทรวงเมื่อ พ.ศ. ๒๔๗๗ จึงเปลี่ยนชื่อเรียกเสียใหม่ว่า “ หอสมุดแห่งชาติ

นารี ทำไมจึงเปลี่ยนชื่ออีกคะ

กัญญา ก็เพราะเมื่อ พ.ศ. ๒๔๘๐ หม่อมเจ้าหญิงพูนพิศมัย ดิศกุล ได้ทรงมอ
รูปภาพต่าง ๆ พร้อมด้วยสิ่งของเครื่องใช้ อันเป็นสมบัติของสมเด็จพระ
ราชานุภาพให้แก่ชาติ ทางรัฐบาลจึงได้สร้างอาคารขึ้นอีกหลังหนึ่ง ในบ
แห่งชาติ คือหลังหอสมุดฉวีราชดู ตั้งขึ้นเป็น “ หอสมุดดำรงราชานุภาพ

นารี เป็นอันว่า หอสมุดแห่งชาติของเราในขณะนี้ ก็มีอยู่ ๓ หอ ด้วยกัน
ฉวีญาณ หอสมุดฉวีราชดู และหอสมุดดำรงราชานุภาพ การที่สมเด็จพระ
เจ้าของเรา ได้พระราชทานกำเนิดหอสมุดแห่งชาติขึ้นนั้น ดิฉันเห็นว่าเป็น
ดำริที่ประเสริฐยิ่งให้แก่วงศ์กษัตริย์ชาวไทยได้อย่างใหญ่หลวงทีเดียว นำพ
นะคะ ที่ประเทศไทยเราก็มีหอสมุดแห่งชาติไว้เป็นศูนย์กลาง ที่รวบรวม
ตำรับตำราวิชาการแขนงต่าง ๆ ไว้ให้ประชาชนทั่วไปได้ศึกษาค้นคว้า หอ
เมื่ทำกรอย่างไรคะ

กัญญา เปิดให้ประชาชน เข้าไปอ่านหนังสือตามเวลาราชการ ทุกวันเว้นวันศุกร์
ส่วนวันหยุดราชการอื่น ๆ หอสมุดแห่งชาติก็ปิดทำการด้วย

นารี การเปิดให้ประชาชนเข้าอ่านหนังสือในวันอาทิตย์นั้น ดิฉันเห็นว่าเป็นคว
ที่เดียว เพราะเท่ากับเป็นการสนับสนุนให้ประชาชน ใช้เวลาว่างให้เป็นประ

กัญญา ถูกแล้วคะ จากสถิติที่เจ้าหน้าที่หอสมุดแห่งชาติจดไว้ นั้น ก็ปรากฏว่า ใ

หอสมุดควรมีเจ้าหน้าที่ไปอ่านหนังสือถึง ๘๐๐ คนทีเดียว ส่วนวันธรรมดาที่มีประมาณวันละเก้าร้อยคน

ถ้าไปอ่านหนังสือจะต้องทำอย่างไรบ้างคะ ถ้าระเบียบการได้บ้างแล้ว เวลาไปใช้หอสมุดแห่งชาติจะได้ปฏิบัติให้ถูกระเบียบ

ระเบียบการอะไรมาหรือคะ สำหรับตัวอาคารหอสมุดแห่งชาตินี้ คุณนารีก็คงจะรู้ดีว่าเป็นตึกยาว มีห้องเรียงกันอยู่ คูคด้ายๆ กันทุกห้อง แต่ทางหอสมุดแห่งชาติได้แบ่งออกเป็นห้องต่างๆ คือ ห้องอ่านหนังสือพิมพ์รายวัน ถัดไปก็เป็นห้องอ่านหนังสือภาษาไทย ถ้าจะอ่านหนังสือในห้องทั้งสองนี้ คุณนารีก็เข้าไปอ่านได้เลย เพราะหนังสือจะจัดวางหนังสือพิมพ์รายวัน และนิตยสารต่างๆ ไว้บนโต๊ะ

ได้ทรงถามว่าหนังสือเล่มเก่าๆ หรือพวกนิตยสารปีเก่าๆ ที่ได้รวมเข้าเป็นเล่มแล้ว ถ้าอยากจะได้มาทำอย่างไร

หนังสือเล่มเก่าๆ หรือนิตยสารที่เข้าเป็นเล่มแล้วนั้น เวลาไปที่หอสมุดแห่งชาติคุณนารีเห็นว่า เก็บไว้ในตู้หนังสือใหญ่น้อยเต็มไปหมด แม้แต่ตามเฉลียงทางเดิน ในห้องอ่านหนังสือทุกห้องก็มีตู้ใส่หนังสือต่างๆ มากมาย หนังสือเหล่านี้อยู่ใต้อ่างน้ำ แต่ทางหอสมุดก็ได้จัดห้องอ่านหนังสือไว้ให้ คือ ถัดจากห้องอ่านนิตยสารภาษาไทย ก็เป็นห้องอ่านหนังสือภาษาต่างประเทศ ห้องสุดท้ายจึงเป็นห้องอ่านหนังสือภาษาไทย และห้องต่างๆ เหล่านี้ก็มีป้ายบอกไว้ทุกห้อง หรือถ้าคุณนารีจะให้แน่ใจยิ่งขึ้นก็อาจจะดูจากแผนผังที่แขวนอยู่ตรงผนังด้านซ้ายมือตรงทางเข้าหอสมุดแห่งชาติก็ได้คะ

ถ้าเข้าหอสมุดแห่งชาติอยู่ทางด้านข้างตึกใช้ไหมคะ

ถ้าเข้าจากด้านนี้ก็ได้คะ
หนังสือต่าง ๆ ติดอยู่ในตู้ใต้อ่างน้ำแล้ว ดิฉันจะหยิบอ่านอย่างไรได้คะ
คุณนารีจะต้องมีบัตรอนุญาตอ่านหนังสือ ของหอสมุดแห่งชาติก่อนคะ
ดิฉันจะขอบัตรอนุญาตได้ที่ไหนคะ
คุณนารีขอแบบใบคำร้องขอรับบัตรจากเจ้าหน้าที่ตรงทางเข้าหอสมุด เมื่อกรอกรายการในแบบฟอร์มแล้วส่งครูหนังสือเจ้าหน้าที่จะ

มอบบัตรอนุญาตอ่านหนังสือให้ เมื่อเวลาคุณนารีต้องการหนังสือในตู้
บัตรกับเจ้าหน้าที่

นารี ต้องเสียค่าธรรมเนียมอะไรบ้างคะ

กัญญา ไม่ต้องคะ เป็นแต่เสียค่าอากรแสตมป์ติดใบคำร้องเท่านั้นเอง และบัตร
คะ

นารี ทำอย่างไรดิฉันจึงจะทราบเล่าคะ หนังสือเล่มนี้โดยอยู่ที่ใด เพราะมีหนังสือ
อย่างนั้น

กัญญา ปกติแล้ว เจ้าหน้าที่หอสมุดแห่งชาติจะช่วยคุณนารีได้ทีเดียว แต่ถ้า
ช่วยตัวเอง และช่วยเจ้าหน้าที่บางทีได้คะ สำหรับหนังสือภาษาไทยนั้นเข
เรียงลำดับอักษรไว้ ซึ่งช่วยให้ค้นได้สะดวก เมื่อพบบัตรก็จดเลขหมู่
เจ้าหน้าที่ เจ้าหน้าที่ก็จะไปหยิบหนังสือมาให้คะ

นารี แล้วหนังสือภาษาต่างประเทศเล่าคะ

กัญญา ถ้าเป็นหนังสือต่างประเทศ ก็ดูที่บัญชีหนังสือคะ คุณนารีจะเห็นว่า
มีบัญชีหนังสือภาษาต่างประเทศอยู่หลายเล่มทีเดียว แยกไปตามประเภท
หอสมุดแห่งชาติก็คั่นใช้เอง เช่นบัญชีหนังสือว่าด้วยเรื่องประเทศไทย ด
เป็นต้น ในบัญชีก็จัดเรียงตามลำดับอักษร ชื่อผู้แต่ง

นารี ดูจะลำบากอยู่สักหน่อยนะคะ

กัญญา แต่ก็มีเจ้าหน้าที่คอยช่วยเหลืออยู่ตลอดเวลาคะ ฉะนั้น จึงไม่ควรกังวลว่า
สื่อหรือตู้บัตรรายการไม่ถูกต้อง

นารี หนังสือในหอสมุดแห่งชาตินี้ มีสักกี่เล่มคะ และนอกจากที่ได้รับพระ
ครุรงกอดงแล้ว ได้หนังสือมาจากไหนบ้างคะ

กัญญา ปัจจุบันนี้ หอสมุดแห่งชาติมีหนังสือทั้งหมดประมาณหนึ่งล้านเล่มคะ ด
ภาษาไทยนั้น มีกฎหมายบังคับไว้ว่า ผู้จัดพิมพ์หนังสือทุกชนิดในประเท
หนังสือแต่ละเล่มที่จัดพิมพ์ครั้งละ ๒ ฉบับ ให้แก่หอสมุดแห่งชาติ ทุก
ที่โรงพิมพ์และนำหนังสือฉบับออกใหม่ มาได้สู้รับหนังสือซึ่งทางหอสมุดจั
หน้าทีของหอสมุดก็จะนำมาวาง ให้ประชาชนอ่านในห้องอ่านหนังสือพิมพ์

งตั้งในตู้... ส่วนหนังสือเล่ม ๆ ทางโรงพิมพ์ก็นำมาส่งให้เช่นเดียวกัน เมื่อจัด
ประเภทและทำบัตรรายการแล้ว ก็นำออกให้ประชาชนขอยืมอ่านได้

ปดว่า หอสมุดมีหนังสือทุกเล่มที่มีผู้จัดพิมพ์ขึ้นในประเทศไทย แล้วหนังสือภาษา
และบัตร... ทางประเทศเด่าคะ ที่จัดให้อ่านในห้องอ่านหนังสือภาษาต่างประเทศนั้น ได้มาทางโคะ

งหอสมุด ๆ จัดซื้อด้วยเงินงบประมาณคะ แต่เนื่องจากงบประมาณมีน้อย จึงต้อง
ระมีหนังสือ... ออกซื้อเฉพาะหนังสือที่เกี่ยวกับประเทศไทย ประเทศเพื่อนบ้านใกล้เคียง และหนังสือ

องที่ด้าคัญ ๆ ส่วนเรื่องอื่น ๆ ก็ซื้อบ้างตามกำลังเงินที่มีอยู่ซึ่งได้ประมาณปีละ
๑๐-๒๐ บาท นอกจากหนังสือแห่งชาติ ก็มีทางได้หนังสืออีกคือ มีผู้ทักให้เป็น

งครวและแลกเปลี่ยนกับสถาบันในต่างประเทศ อีกอย่างหนึ่งก็คือหนังสือของกิจการ
และหมู่หน... ประชาชาติจัดพิมพ์ขึ้น หอสมุด ๆ มีทุกเล่ม เพราะหอสมุดแห่งชาติทำหน้าที่เป็น

งสมุดรับฝาก ขององค์การสหประชาชาติ
ปรากฏกันมาแต่ว่า หอสมุดแห่งชาติขอนุญาตให้ประชาชนเข้าอ่านหนังสือ หมายความว่า
เห็นว... ขอนุญาตให้ยืมหนังสือออกใช้ใหม่คะ

ามประเภท... แต่เดิมมา หอสมุดแห่งชาติก็เคยให้ยืมหนังสือเหมือนกัน แต่ผู้ยืมไปแล้ว
เทศไทย... ก็ไม่ค่อยคืน หอสมุด ๆ จึงต้องวางระเบียบใหม่ คือให้ขอยืมอ่านภายในหอสมุด ๆ

ท่าน... ผู้ที่จะยืมออกไปได้ต้องมีหนังสือขอยืมเป็นทางราชการ หรือได้รับอนุญาตเป็น
กษณัอักษรจากอธิบดีกรมศิลปากร หรือหัวหน้ากองหอสมุดแห่งชาติเสียก่อน

วรวงดว... หอสมุดแห่งชาติอยู่ในสังกัดกรมศิลปากรหรือคะ
ตั้งกัอยู่ในกรมศิลปากร กระทรวงศึกษาธิการ แต่เดิมนั้นบริหารงานเป็นอิสระ

ได้รับพระ... ความสำเร็จของสภา ประกอบด้วยสมาชิก ๕ คน ซึ่งพระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้ง
กระทรวงแต่งตั้งบรรณารักษ์ใหญ่และบรรณารักษ์อื่น ๆ ด้วย ส่วนเดิมมีพนักงาน

เล่มคะ... คณะกรรมการหอพระสมุด ๆ เป็นผู้แต่งตั้ง ต่อมา เมื่อได้ตั้งราชบัณฑิตยสภาขึ้นเมื่อ
ชนิดในประ... ค. ๒๔๖๘ หอพระสมุด ๆ ขึ้นตรงต่อราชบัณฑิตยสภาและตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๗๗ หอสมุด

ชาติ ทุก... ชาติอยู่ภายใต้การบริหารงานของกองวรรณคดีและประวัติศาสตร์ กรมศิลปากร
างหอสมุด... อยมา จนกระทั่งใน พ.ศ. ๒๕๐๔ จึงแยกเป็นกองหอสมุดแห่งชาติ ในสังกัดกรม-
หนังสือพิมพ์... ศิลปากร



ศิลป์ในการจัดป้ายนิเทศ (และนิทรรศการ)

ถม บรรคัเพ็ชร

เรื่องศิลป์ในการจัดป้ายนิเทศ (และนิทรรศการ) นี้เป็นหลักวิชาซึ่งผู้เขียนเรื่องนี้ได้ศึกษา
ความหลักสูตรชั้นปริญญาโททางโสตทัศนศึกษา M.A. in Audio Visual Education ทำน
องในวิชาโสตทัศนศึกษา โปรดอ่านตั้งแต่ตอนอารัมภบทซึ่งลงในหนังสือวารสารห้องสมุด
ปีที่ ๒ แล้วโปรดอ่านต่อตอนที่ ๑ ว่าด้วยการเตรียมจัดป้ายนิเทศ ซึ่งลงในวารสารห้องสมุด
ปีที่ ๒ แล้วตอนที่ ๒ ว่าด้วยวัสดุสำหรับจัดป้ายนิเทศ (และนิทรรศการ) ซึ่งลงในวารสาร
ปีที่ ๒ ตั้งแต่ฉบับที่ ๕ เป็นต้นไป ในตอนที่ ๒ นี้แบ่งออกเป็น ๖ บท คือ

บทที่ ๑ หลักการใช้ของจริงและหลักการใช้หุ่นจำลองแทนของจริง

บทที่ ๒ หลักการใช้ภาพสามมิติและภาพที่สวยสดงดงาม

บทที่ ๓ ภาพที่ท่านเขียนเองก็ใช้ได้

บทที่ ๔ กราฟ แผนภูมิ แผนผัง แผนที่ และลูกโลก

บทที่ ๕ การคัดลอก และการใช้ตัวอักษร

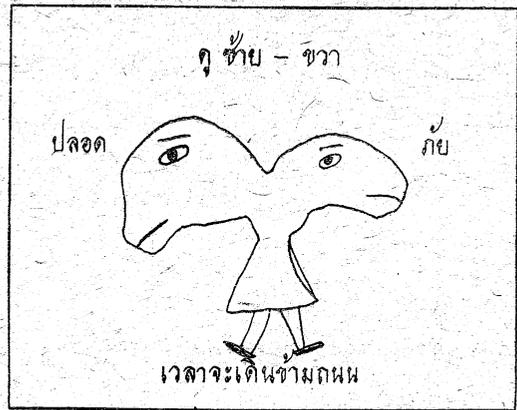
บทที่ ๖ กฤตภาค (การตัดภาพและตัดเรื่องราวต่าง ๆ เอามารวบรวมไว้)

บทที่ ๓

ภาพที่ท่านเขียนเองก็ใช้ได้

ในบทนี้ขอให้ท่านผู้อ่านทุกๆ ท่านจงภาคภูมิใจไว้ด้วยเสียก่อนว่า "ภาพที่ท่านเขียน
ได้" เป็นเช่นนั้นจริงๆ ไม่ว่าจะเขียนหรือแปลก็ไม่สำคัญ ทุกๆ คน
ภาพได้ แต่จะสวยหรือไม่สวยเท่านั้น โปรดพิจารณาคุณภาพต่อไปซึ่งทุกท่านต้องยอม
และตามหลักวิชาโสตทัศนศึกษาถือว่าภาพนั้นคุณค่าเหมาะสมที่จะนำไปติดบน

รม
ราคาไม่ได้



เมื่อเห็นภาพอย่างนี้ เด็ก ๆ ก็อยากคว่ำรูปอะไร มองดูแต่ไกลเห็นมีสองหัว เมื่อเข้าไปอ่านตัวหนังสือประกอบก็ซาบซึ้งตรึงใจ จำได้ และปลอดภย นี่เป็นตัวช่วย “ภาพที่ท่านเขียนเองก็ใช้ได้”

ท่านเขียนเส้นตรงโดยไม่ใช่ไม้บรรทัดได้หรือไม่? ส่วนมากจะตอบว่าเพื่อให้แน่ใจอีกครั้งหนึ่งขอให้ท่านโยนไม้บรรทัดทิ้งเสีย แล้วมองดูคน มองดูสัตว์ และสิ่งของต่าง ๆ รอบ ๆ ตัวท่าน มีอะไรบางอย่างที่มีรูปร่างเหมือนเส้นตรงที่ขีดด้วย “ไม่มีเลย”

ท่านไม่ต้องกลัวว่าท่านจะเขียนภาพไม่ได้เพราะท่านเขียนภาพไม่เป็น ไม่เขียน และเหตุที่ท่านไม่กล้าวาดเขียนเส้นให้ตรงแล้วเลยกลัวว่าจะเขียนภาพไม่ได้ ก็ตรงเหมือนเส้นไม้บรรทัดไม่มีความหมายในการเขียนภาพคน ภาพสัตว์ ภาพต้นไม้รอบ ๆ ตัวท่านเลย ถ้าท่านเชื่อท่านจะเกิดความมั่นใจขึ้นทันทีที่คว่ำรูปอะไรก็ตามความเข้าใจของท่าน ท่านคงไม่ปรารถนาจะเป็นนักวาดเขียนเพื่อช่วยให้ทุก ๆ และท่านอาจช่วยให้ทุก ๆ คนเรียนรู้ได้โดยท่านไม่ต้องเป็นนักวาดเขียน ดังรูปที่ผาเป็นตัวช่วยอย่าง

ท่านกำลังอ่านเรื่องศิลป์ในการจัดป้ายนิเทศหรือจัดนิทรรศการ ไม่ในการเขียนภาพให้สวยงาม แต่ท่านก็กำลังศึกษาศิลป์ในการใช้ภาพประกอบให้คนอื่นเข้าใจความหมายของท่าน ซึ่งถ้าท่านจะเขียนคำบรรยายเป็นตัวหนังสือพอจะได้ แต่ความซาบซึ้งตรึงใจนั้นคงจะสู้มีภาพเขียนประกอบเสียอีกนิดหน่อยไม่ใช่

ผู้หนึ่งกล่าวว่า “ภาพสวย ๆ สู้ภาพไม่สวยไม่ได้” ท่านให้เหตุผลว่า ผู้ชมชมเพลินโดยเพลินในความสวยของภาพไปเสียฉิบ ไม่รู้ว่าภาพนั้น จะให้ผู้ชมเกิดความรอบรู้แค่ไหน ได้กล่าวมาแต่ต้นแล้วว่า บ้ายนิตยสารมีประโยชน์ ประการคือ ๑. เจาะจงให้จำ (PIN UP) ๒. โฆษณาให้รู้ (ADVERTISE) ความไม่สวยของภาพกลับเป็นประโยชน์ในการเจาะจงให้จำ และโฆษณาให้รู้ ประกอบภาพสำคัญเหมือนกัน ทำให้ผู้ชมติดตามใจไปได้นาน ๆ

การเขียนภาพย่อมขึ้นอยู่กับการณ์มองดูรูปร่าง คือมองดูภาพแล้วรูปร่างอะไร อย่างไร ล้วนไหนของภาพที่สำคัญ ๆ เอาแต่เฉพาะส่วนนั้น ๆ อย่าให้ขาดได้ โลกพยายามชักชวนให้ท่านหัดถ่ายรูปมาแต่ในบทที่ ๒ ซึ่งว่าด้วยหลักการใช้ และภาพที่สวยสดงดงาม มาในบทที่ ๓ นี้ ผู้เขียนขอชักชวนท่านให้หัดเขียนภาพ โดยหัดเขียนหรือ ขอลดวาดรูปคนตามหลักเกณฑ์ต่อไปนี้ที่ละชั้น โปรดจำไว้ว่า

๑. ร่างกายมนุษย์มีอะไรบ้างดังต่อไปนี้
 ๑. ให้ท่านขีด เส้นกระดูกสันหลัง ๓ เส้น ขีดจากบนลงมาต่าง
 ๒. ตอนยอดบนของกระดูกสันหลังเขียนวงกลมเล็ก ๆ เป็นรูปศีรษะ
 ๓. ได้ศีรษะลงมาเล็กน้อย ขีดเส้นขวางให้เป็นไหล่ทั้งสองข้าง อย่าเพิ่งเขียน แขน มือ และขา
 ๔. ตอนล่างสุดของกระดูกสันหลังเขียนเส้นขวางเป็นตะโพกนิดหน่อย ถ้าเป็นรูป กำนักร่างก็ไม่ต้องเขียนเส้นตะโพก
 ๕. ต่อไปจึงเขียน แขนท่อนบน แขนท่อนล่าง ข้อศอก ข้อมือ และมือ ตามลำดับ จะให้ออกท่าออกทางอย่างไร ท่านก็ต้องทำท่าด้วยตนเอง แล้ว เขียนตาม ก็จะได้รูปที่ถูกต้อง
 ๖. ต่อไปจึงเขียน ขาท่อนบน ขาท่อนล่าง เข่า ข้อเท้า และเท้า ตามลำดับ
- จะให้ออกท่าออกทางอย่างไร ท่านก็ต้องทำท่าด้วยตนเอง แล้วเขียนตามก็จะได้รูปที่ ท่านเขียนเสร็จแล้ว ไม่มีใครที่มองดูภาพที่ท่านเขียนแล้วจะปฏิเสธว่า “นี่ไม่ใช่

ท่านจะอย่างไรกับภาพที่ท่านเขียนแล้ว ? ท่านต้องการรูปคนเดิน
คนนอน ทำไหนท่านก็เขียนท่าน^ะ ตามหลักทฤษฎีมาแล้วตามลำดับ ๑-๖
ที่ท่านเขียนตนเองก็ใช้เป็นวัสดุประกอบป้ายนิเทศได้

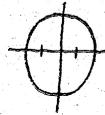


การแต่งเติมแต่เพียงเล็กน้อยดังต่อไปนี้ ทำให้มองดูรู้เรื่องว่าเป็นผู้
หรือเด็กชาย หรือเด็กหญิง เมื่อนำไปติดบนป้ายนิเทศก็จะสะดุดตาน่าชม มีค่า
ตามความมุ่งหมายในการจัดป้ายนิเทศหรือจัดนิทรรศการ ซึ่งจัดขึ้นแต่ละครั้งก็จะ
สมบูรณ์



การเขียนเค้าหน้าหรือวงหน้าของคนถึงแม้ว่าจะค่อนข้างยากก็จริง
คร่าว ๆ ทำให้สะดวกและง่าย ดังนี้

เริ่มด้วยการเขียนรูปวงกลมหรือวงรีแทนวงหน้าและศีรษะ แล้ว
แบ่งครึ่งเป็นปีกซ้ายปีกขวา แล้วลากเส้นเบา ๆ อีกเส้นหนึ่งขวางตลอดแบ่งครึ่งซีก
กึ่งกลางของเส้นนี้ทางซีกซ้ายจะเป็นตำแหน่งของดวงตาซ้าย กึ่งกลางของเส้น
จะเป็นตำแหน่งของดวงตาขวา ดังรูป

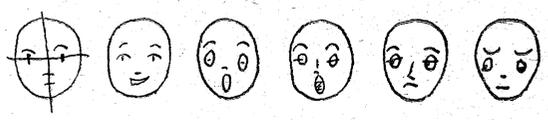


เห็นจากตำแหน่ง ของดวงตาทั้งสองข้าง ขึ้นไปเล็กน้อยให้เขียนเส้นโค้งเป็นรูปโค้ง
สองข้าง จมูกควรอยู่กึ่งกลางระหว่างระดับตาทั้งสองข้างกับปลายคาง และปากควร
ระหว่างจมูกกับปลายคาง ดังรูป



รูปคนเดิน
ป ๓-๖

ตำแหน่งที่ของคิ้ว ตา จมูก ได้แล้วดังนี้ ท่านก็จะสามารถเขียนรูปหน้าคนด้วย
กันได้หลายแบบดังนี้



ปาก

ปากให้มีความหมายต่างๆ กันเช่นรูปปากอมยิ้ม

รูปปากยิ้ม



Smile

รูปปากเม้ม



Happy grin

รูปปากเบ้



Determine

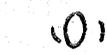
รูปปากงอน



Grouchy

ตาให้มีความหมายต่างๆ กันเช่นรูปตาร่าเริง

รูปตาโกรธ



Surprise

รูปตาดัง



Joy

รูปตาเศร้า



Anger

รูปตาเซ็ง



Fear

รูปตาจืด



Sorrow

รูปตาฉมึน

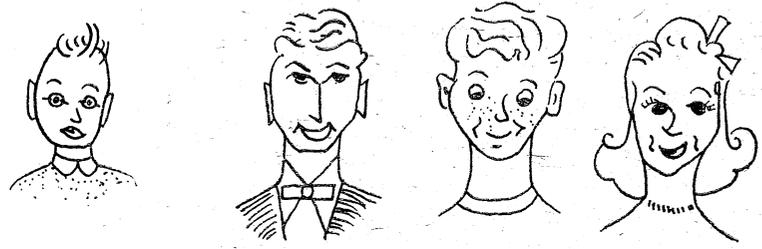


Boredom

รูปตาฉูด



Glamour



คังเป็นรูปไป
ง และปาก

รูปเหล่านี้เขียนได้ไม่ยากโดย เพราะเราไม่ต้องการความเรียบร้อย
ต้องการแต่เค้าหน้าและรูปร่างเท่านั้นพอ ดังที่เราท่านเคยเห็นในภาพล้อที่
พิมพ์ ก็ใช้หลักเกณฑ์อันเดียวกันนี้ คือรูปร่างซึ่งต้องการให้รู้ว่าเป็นผู้
หญิง เด็กชาย กำลังโกรธ ตีใจ เสียใจ หรือตกใจ

ลักษณะสำคัญในการเขียนภาพอย่างนี้มีอยู่ ๓ ประการคือ

๑. โครงสร้าง (Structure)
๒. อัตราส่วน (Proportion)
๓. เส้นรอบนอก (Outline)

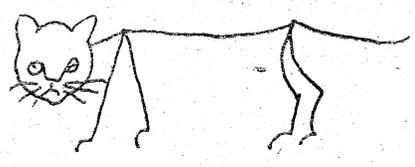
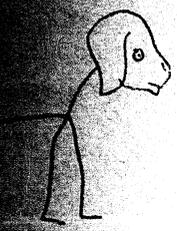
๑. ว่าด้วยโครงสร้าง (Structure) เราเห็นแล้วว่ารูปคนนั้นเขียน
เรารู้ว่าโครงกระดูกของมนุษย์ที่สำคัญ ๆ นั้นมีอย่างไบบ้าง แล้วเราก็นำโครง
กระดูกของมนุษย์นั้นมาขยายบ้าง ตามอัตราส่วนของแต่ละชั้นจนปรากฏเป็นรูปโครง

เราอาจทำได้โดยวิธีเดียวกันในเมื่อเราจะเขียนรูปของสัตว์ต่าง ๆ โค
ชา ใหญ่ กระต่ายหลัง ตะโพก และหาง นอกจากนั้นแล้วจะต้องศึกษาถึงนิ

ความจริงการเขียนรูปสัตว์ต่าง ๆ เขียนยากกว่ารูปคนเพราะเราไม่
กระดูกซึ่งเป็นโครงสร้างของรูปสัตว์ ตัวอย่างเช่นการเขียนรูปสุนัข เปรียบเที
รูปแมลง สัตว์ทั้งสองชนิดนี้มีโครงสร้างต่างกันมาก เพราะจะเขียนได้อย่างไร
ดังนั้นที่เราเขียนรูปคน เมื่อใคร ๆ เห็นเขาก็ให้รู้ได้ทันทีว่าเป็นรูปแม

การเขียนรูปแมลงต้องเขียนกระดูกสันหลังให้ยาวกว่ากระดูกสันหลังข
แมลงต้องเขียนให้หางตก หางสุนัขต้องเขียนให้หางตั้งและแกว่ง (Wagging) ที่
หน้าตรงค่อนข้างกลม หัวสุนัขควรเขียนหน้าข้าง ๆ และค่อนข้างเป็นรูปเหลี่ยม
เขียนให้ต่ำกว่ากระดูกสันหลัง ส่วนคอสุนัขควรเขียนให้สูงตั้งขนสูงกว่ากระดูก
กับขาหลังของแมลงต้องห่างกันมากกว่าของสุนัข ทั้งนี้เพื่อแสดงลักษณะท่าทาง
ว่าขี้เกียจ และเชื่องช้ากว่าสุนัข ส่วนสุนัขนั้นควรทำทางดวงใจพร้อมที่จะรอรับคำ
ขอให้ดูรูปต่อไปนี้เปรียบเทียบกับคำอธิบาย

รความเรียบ
นในภาพล
รให้รู้ว่าเป็น



ระการคือ

เราสามารถเขียนรูปสัตว์ทั้งหลายได้จนกว่าเราจะรู้จัก โครงสร้างหรือโครง
ก่อน และเราจะต้องเพ่งดูกันจริงๆ คุณนกระทั่งท่าทางและนิสัยใจคอของสัตว์
ที่แสดงให้เห็นความยากง่ายในการเขียนรูปชนิดนี้ ขอให้ดูจดหมายกระดาษ
เราสามารถเขียนรูปของมันได้ง่ายที่สุด และก็ยังมียอดถึง



รูปคนนั้นเข
แล้วเราก็ค
กฏเป็นรูปโค
สัตว์ต่าง ๆ
ต้องศึกษาถึง

ที่เราเขียนยากขึ้น นั่นก็คือรูปเข้มหมุดหัวโต ๒๑ นี้เริ่มแสดง
(structure) ซึ่งยากขึ้น ก่อนเขียนเราจะต้องพิจารณาดูโครงสร้างของมันเสียก่อน
ด้วยสัดส่วน (Proportion) ก่อนที่จะลงมือเขียน เราควรจะต้องศึกษาถึง
ที่นับว่าสำคัญ เช่นคนอ้วน คนผอม คนสูง คนเตี้ย เหล่านี้ทำให้สัดส่วน
เปลี่ยนแปลงไป ฉะนั้นในขณะที่เราเขียนภาพจึงจำเป็นต้องใช้ความถี่ความยาว

จนเพราะเรา
นั้น เปรียบ
เช่นโดยง่าย
มเป็นรูปแมง
ระดูกั้นหลัง
Wagging)

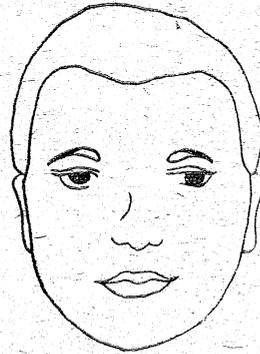
ให้สัมพันธ์กันไปด้วย เพื่อแสดงถึงความอ้วน ความผอม ความสูง และความ
รูปสุนัขกับรูปแมว ก็ได้ถือหลักสัดส่วนประกอบไปด้วยเหมือนกัน
ความรู้เรื่องสัดส่วนนี้ (Proportion) ดิบเนื่องความรู้มาจากหลักที่ว่า "มองดู"
เป็นอะไรนั่นเอง เช่นเราเห็นว่าทุกคนตื่นต้องโตกว่ามือ ขาต้องยาวกว่าแขน และถ้า
มันกต่างต้องยาวกว่านิ้วอื่น ๆ เราไม่อาจเขียนรูปมือให้ถูกต้องได้ ถ้าเราไม่ตั้ง
สัดส่วนให้พอเพียงก่อน

งเป็นรูปเหล
งกว่ากระดู
ลักษณะท่าท
ที่จะรองรับค้ำ

ถ้าท่านอยากเขียนรูปปวงหน้าหรือเค้าหน้าของใครสักคนหนึ่ง เช่นเค้าหน้าของท่าน
ท่านต้องคิดดูสักหน่อยว่า ทำไมคนเราจึงมีเค้าหน้าไม่เหมือนกัน ตามหลักสัด
ได้ว่า เพราะความสัมพันธ์ของหน้าผาก คิ้ว ตา หู จมูก ปาก และคาง ไม่เหมือน
ความแตกต่างเหล่านั้นเองทำให้คนเรามีเค้าหน้าไม่เหมือนกัน ต้องศึกษาเรื่องสัดส่วน
หน้าผาก คิ้ว ตา หู จมูก ปาก และคาง ดูบ้างสักเล็กน้อยดังต่อไปนี้

APPROXIMATE PROPORTION OF FEATURES

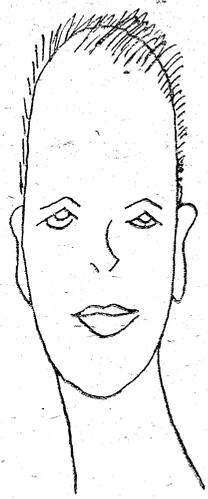
วงหน้า หรือเค้าหน้ามาตรฐานของมนุษย์ประมาณ ส่วนเฉลี่ยความ สัมพันธ์
 กว ตา หู จมูก ปาก และคาง มีสัดส่วนมาตรฐานดังนี้



๑. ดัดส่วนของไรผมหรือตีนผมที่จุดกับหน้าผากวัดจากยอดสุดของศีรษะลงมา^๕
 ควรจะเป็นเศษหนึ่งส่วนห้าของความยาวของวงหน้าทั้งหมด
๒. จากตีนผมถึงคิ้ว ควรจะเป็นเศษหนึ่งส่วนสี่ของใบหน้า
๓. จากคิ้วถึงปลายจมูก ควรจะเป็นเศษหนึ่งส่วนสี่ของใบหน้า
๔. จากปลายจมูกถึงปลายคาง ควรจะเป็นเศษหนึ่งส่วนสี่ของใบหน้า
๕. ระดับตาทั้งสองข้าง ควรจะอยู่ที่กึ่งกลางของความยาววงหน้าทั้งหมด
๖. ช่องว่างระหว่างตาทั้งสองข้าง ควรจะกว้างเท่ากับความกว้างของตาทั้งสอง^๕
๗. ศูนย์กลางของดวงตาแต่ละข้าง ควรอยู่ที่จุดเศษหนึ่งส่วนสี่ของความกว้างข^๕
๘. ความกว้างของใบหน้า ควรจะเป็นเศษสองส่วนสามของความยาวของวงหน้า
๙. ยอดใบหูตอนบน ควรอยู่เสมอรระดับตา
๑๐. ปลายใบหูตอนล่างสุด ควรอยู่ระหว่างปากจมูก - ความยาวของจมูกกับ^๕
 เท่ากัน

^๕ ๕ ซ้อนเป็นลักษณะของวงหน้าหรือเค้าหน้ามาตรฐาน เค้าหน้าของใครแตก
 มาตรฐาน คือหน้าผาก คิ้ว ตา หู จมูก ปาก และคางของใครสั้นหรือยาว
 เปลี่ยนแปลงไปจนถูกต้อง

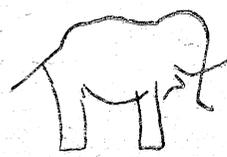
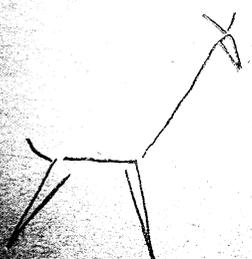
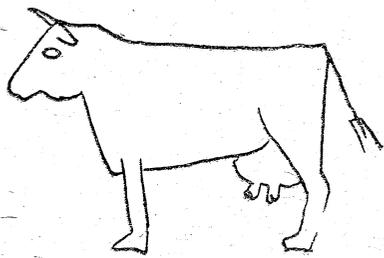
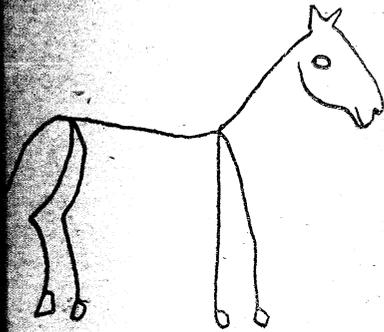
ภาพลักษณ์ที่สื่อออกไปนี้แสดงความแตกต่างของเค้าหน้าสั้น กับเค้าหน้ายาว



๓. วาดด้วยเส้นรอบนอก (Outline) เส้นที่ลากแทนโครงกระดูกหรือโครงสร้าง

หน้าแล้วนั้นเรียกว่าเส้น "เวอซาไทล์ VERSATILE"

คนที่ กัด สัตว์กัด หรือสิ่งของกัด ใช้แต่เส้นเวอซาไทล์เท่านั้น บางครั้งอาจไม่ได้
ทั้งที่เราจะต้องการ จำเป็นต้องมีเส้นรอบนอกประกอบด้วยจึงจะได้ผลตามความ
ต้องการ แต่อย่างไรก็ดี เส้นรอบนอกนั้นควรใช้เฉพาะเท่าที่จำเป็นจะต้องใช้เท่านั้น
ให้บ่อยนัก โดยมากใช้แก่รูปสัตว์ เช่น ช้าง ม้า วัว เพื่อแสดงลักษณะพิเศษโดย
ง่ายดังตัวอย่างรูปม้ากับรูปวัว รูปยีราฟ และช้าง ดังต่อไปนี้



เม สัมพันธ์

ไร้ระดงมาก

มหน้า

หมด

องตาทางต้อง

ความกว้าง

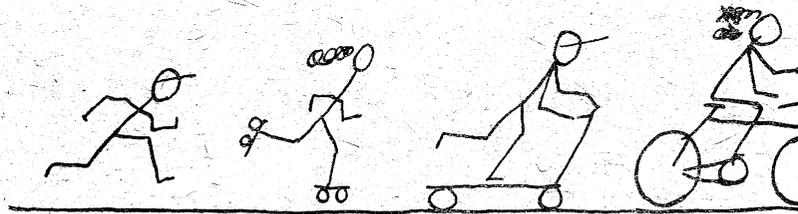
ยาวของวงท

วของจุมุกกับ

ของใครแตก

รสั้นหรือยาว

หลักเกณฑ์ในเรื่องของบทที่ ๓ “ภาพที่ท่านเขียนเองใช้ได้” จบ
 ๑. ผู้เขียนต้องอธิบายท่านนักวาดเขียนทั้งหลาย ที่ผู้เขียนได้เอามะพร้าวมา
 มะพร้าว ทำให้ผู้อ่านที่เป็นนักวาดเขียนต้องเสียเวลา แต่ถ้าสำหรับผู้อ่านที่ไม่ใช่
 ได้ประโยชน์ และขอได้โปรดฝึกหัดตามหลักเกณฑ์เรื่อย ๆ ไป ในไม่ช้า
 “เองก็ใช้ได้” เวลาท่านจะจัดป้ายนิเทศหรือจัดนิทรรศการจะได้ไม่ต้องไปรบกวน



ภาพเส้นเวทชาไทด์ VERSATILE ต่อไปเป็นภาพที่เขียนขึ้นเพื่อช่วย
 ฮาร์ท AMERICAN HEART อธิบายให้ทุก ๆ คนทราบว่า ครอบครัว
 ทำงานอย่างง่ายเพื่อแบ่งเบาภาระอันยุ่งยากของคุณแม่



These stick figure drawings help the American Heart Associa
 that families can work together to lighten the load of the mother with he

Let's put some expression into the eyes - joy, anger, fear, so

Practice putting the features together on the face to see. WI
course, we can be much more elaborate if we wish. We can vary
heads and the placement of the features to show different characteristic

None of that was hard to draw, because you weren't tryin'
You were satisfied with drawing symbols of figures and faces. But
symbols, you learned to deal with three important basic characteristics:

1. STRUCTURE
2. PROPRTION
3. OUTLINE

LOOK FOR THE STRUCTURE. We saw that the symbo
figures was easy to draw because we knew at the bones gave it solidity
those bones by single lines which formed the structure.

We can do the same thing when we draw animals, their ne
tails, their heads, with a few characteristic features, can represent the
Animals are somewhat more difficult to draw than the human figure
not familair with their bone structure as we are with our own.
different from a cat. Our illustrated cat has a level spine with a droop
head is round and level with his neck. And there is rather large spa
shoulders and his hips. He looks lazy and rather indifferent. Our do
hand, looks alert and ready for your command. His head and neck are
is high and wagging his body is proportionately shorter than the cat
square, and his legs are spread a bit. These differences are not stand
between dogs and cats. We have emphasized the lazy independence of
the friendly alertness of many dogs so that the pictures are more easily

sorrow couldn't draw these animals at all unless we knew their structure. What we know that unless we really look at them. Learning to draw consists in trying to SEE.

istics. Look at the paper clip on the desk. It is easy to see, and easy to draw. Nothing just a bit harder, a thumbtack. Look at it. Then draw it. It's the important step. And look for the structure first.

NOTICE THE PROPORTION. We know how important relative sizes are, the addition of ten pounds to our weight may make a marked change in "us". We appear shorter and broader as well as heavier. As we drew the we used different lengths and widths to help us symbolize short, fat, thin people. And when we drew animals, we found that by

ymbol for the proportions we could make the cat and dog easier to recognize. This knowledge of proportion also comes from really seeing things. You

our foot is bigger than your hand you've lived with that difference but do which is longer, the palm of your hand or the middle finger? You can't and very well unless you see that difference.

figure be we really look at a baby's face, we can see that it is very small in the rest of his head. By emphasizing this short, broad, round face, we drawing look like a baby. We recognize people by the difference in the

ge space of their facial features. A Caricature is a drawing that emphasizes or these differences. Can you draw a caricature of your own face? You ought You see it quite often.

he cat's to be able to do so you would have to take a good look at its proportions how they differ from average. How does your face compare with our "average"? Is your forehead higher than the usual one third of the face easily your nose longer? Then your chin must be somewhat shorter than the

average. A caricature would show it as being even shorter than that. broad or narrow in proportion to its length? Are your eyes set wide together? Look hard at your face. Then you will be able to draw it.

Of course, this caricaturing is really an advanced exercise in to draw. You may not be able to draw a caricature right away. But sometimes walk pigeon-toed in an effort to correct our habit of toeing practice in looking for the "abnormalities" may help you to see differentiation.

OBSERVE THE OUTLINE. A line is a versatile device. We to show structure and to register proportion. Another of its common uses is the outlines, the boundaries of objects. When we look at objects, we see them around them. we see only the edges of those things. But, when we try to draw them, we show these edges by means of lines "out lines."

We don't outline our drawings until we have at least sketched the structure and have indicated the proportions: Often we need no real structural sketches are clear enough to show what we mean. But sometimes it is necessary to make the drawing easier for others to recognize. For example, a stick figure is quite easy to recognize in stick figure form, but a cow is not. An outline showing her udder

Keep practicing if you want to improve your skill in drawing. Don't expect your onlookers to master a new skill immediately. Neither can you CAN learn to draw.



BUDDHISM AND THE MODERN WORLD

By

Ven. B. C. Pakasit Buddhadasana.

THAI BUDDHIST TEMPLE, SINGAPORE.

All religions are now faced with one common foe--irreligion, a striking phenomenon now prevailing in almost all countries of the world. The advance of science and technological knowledge is gradually changing man's outlook on life. Material progress achieved by means of applied sciences is so amazingly alluring that it makes man more and more materially minded with the consequence that the spiritual side of his being is his own loss.

But something is growing number of the so-called free-thinkers, who, according to the dictates of their own reason independently of all religious beliefs. An free-thinker may not be classed with a thorough-going materialist, who takes exception to all religious truths and teachings, his attitude is apparently not one of friendliness but of hostility. The adopted attitude implies not only his preference of free thinking over accepted beliefs but also his implicit thinking, contempt for religions which, tend to enslave rather than free their adherents.

Only a little comfort for a Buddhist to sationalize that Buddhism is not prevailing state of irreligion because Buddhism is by no means as a sense in that it is not a system of faith and worship that

categorically demands its followers to recognize the existence of any Supreme Almighty God. It is also sure that Buddhism advocates free thought and no blind belief amongst its followers their pursuit of truth. But Buddhism is not and naturally opposed to any system of thought that tends to that direction.

Why are people turning away from religions? This presents a problem which requires a serious and careful study for its successful solution. We encourage ourselves to believe that that is due to the will of God. Of course, he would not do so to the detriment of his own prestige and glory. In all probability, one of the reasons of such a breakaway from religions is the God's failure in bringing about peace out of chaos created by men—his own creatures.

The God's omnipotence has been questioned for his failure in avert two devastating world wars, which caused great damage and a tremendous number of deaths of his innocent creatures. And it was the God's followers who started the world wars? In spite of all the prayers for peace, the wars came and the God was powerless against the war lords. He was, however, supposed to be on the other side.

The God's failure in averting war and restoring peace to the world are some of the many causes which are responsible for the loss of faith in God and in all religions. Naturally, when people can find no guarantee of peace and safety from their God and religion they must look for peace and security elsewhere. If God fails to satisfy its followers' needs and aspirations materially and spiritually, they bear the blame, not its followers.

The conflict among believers themselves is another weak point pointed out by the free-thinker as well as the materialist. Religiosity often leads to fanaticism of opinion and, what is worse than that, to war as it did occur in the past. This is because as it divides instead of uniting humanity. All revealed religions which

any Supreme Being are another-being revelations of the same God, differ from one version to another. There are various divisions and subdivisions of one and the same religion. Followers are fighting with one another for the supremacy of their God. Indeed, it is a disgrace for the followers of any religion to create divisions among themselves. There is another point which is often overlooked by religionists, much more important than the above. That is material prosperity. We Buddhists generally lose touch with the material world of the present life and keep looking to heaven for the enjoyment of happiness after death. We neglect of the good and welfare of the human world. This accounts for the failure in material progress and prosperity of Buddhist countries with the exception of Japan have been lagging far behind the other countries. It is, however, wrong to jump to the conclusion that certain non-Buddhist countries which have reached such a high degree of development because of the superiority of their religion. As a matter of fact, the attainment of progress and prosperity in those countries is most cases achieved by men of science, who hardly see eye to eye with religionists. Scientists were not only discouraged in their search of truth but also persecuted by the fanatic followers of the God. History has a number of instances, in which scientists had suffered at the hands of the fanatic believers. Buddhism never discourages but encourages enquiries and research into the truths of all things. In its approach to the truth especially in the field of compounded things, where in the law of causation can be clearly seen, Buddhism follows the same method as the scientist, taking nothing on trust. It teaches man to stand on his own legs and work out his own salvation without depending on God and thereby raises the status of man to that of the God. So it is not the religion which retards or impedes the progress and prosperity of its followers themselves which is the cause of the failure to apply the sublime teaching of the Buddha.

It is generally accepted that in Buddhism greater stress is laid on the attainment of the final stage, Nibbana, than fleeting worldly gain. This Nibbana as the final goal a human being should aspire to reach. It should be noted that this aspect of teaching is particularly addressed to the intellectuals, who have attained in the high scale of wisdom and mental development. For those who are intellectually immatured it is necessary to seek happiness even within the material domain. They have to pass through many stages of development experiencing the joys and sorrows of life until the time is ripe for them to realize its transitory nature and eventually turn their attention for things of more and more permanent and spiritual value.

Though the Buddhist's aim is not confined to the enjoyment of worldly pleasures either in this world or in the next the Buddha did not totally condemn material or heavenly possessions earned through righteous means by those who are still wandering in samsara. The Buddha based his doctrine on the existence of ill and its destruction. If there were no ill. He would not teach his followers to seek release from suffering. His teaching is therefore, a means whereby to put an end to all forms of ill or suffering. As poverty, a striking contrast to prosperity, proves to be one of the various ills of life, it should be treated as such and completely by the Buddhist. If we fail in our efforts to conquer even this simple form of suffering, it is rather too much to hope for the attainment of Nibbana, the complete destruction of the whole mass of suffering.

The doctrine of the Buddha is so vast, so scientific, and so embracing that it is sure, if rightly applied, to lead its followers to happiness and peace here and hereafter. The fact that we Buddhists have failed to keep up with the progress of more civilized nations in various spheres of progress and development indicates that there must be something wrong—not with the noble teaching of the Exalted One but with ourselves. We may be less serious in its study and practice or misinterpret and misapply it accordingly.

Buddhism, the doctrine of deliverance, based on the destruction of suffering encourages free thought in all processes of investigation into the realm of truth, and shows the way to happiness and peace in and beyond all the worlds, need not fear of a scientist or a free thinker. It can face the challenge of all truth and win then to its way of peace in the long run. What we Buddhists should realize this conviction and hope of peace is to remove the causes of our past errors which have so far retarded our progress materially and spiritually. Let us sink all differences among ourselves and with zeal and devotion fashion our worlds thought and deeds in the light of the Buddha Dhamma, so that we may help to create in this world a climate favourable for Buddhism to spread its doctrine of peace, loving kindness, and deliverance for the good and benefit of mankind.

May all beings be well and happy.

จากหนังสือ WESAK-FULL MOON DAY-----

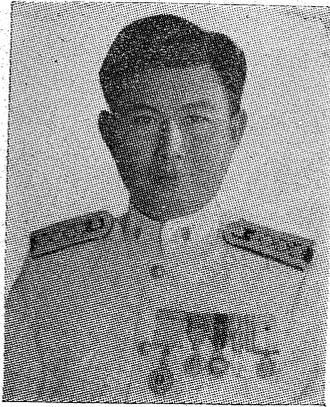
THE SINGAPORE REGIONAL CENTRE OF THE WORLD FELLOW-
OF BUDDHISTS



ถ้ามีแสงสว่าง ความมืดก็หายไป อยากรจะให้มืดหรือสว่าง ก็แล้วแต่ใจ

ก.ม.

ประเพณีให้รู้จัก..



หม่อมราชวงศ์ จีระวิมน์ จักรพันธ์

กรรมการสมาคมห้องสมุดแห่งประเทศไทย

ม.ร.ว. จีระวิมน์ จักรพันธ์ เกิดเมื่อวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๔๖๗
ตำบลหาดนางรอง อำเภอบึงมะนาว จังหวัดพระนคร เป็นบุตรของพระองค์เจ้าจรูญ
และหม่อมเล็ก จักรพันธ์ ณ อยุรยา

ม.ร.ว. จีระวิมน์ ได้รับการศึกษาเบื้องต้น เมื่อ พ.ศ. ๒๔๗๔ อายุ ๗
เข้าเรียนในชั้นประถมที่โรงเรียนขัตติยานีผดุง เรียนชั้นมัธยมที่โรงเรียนมัธยมวัด
เรียนอยู่ ๑ ปี ต่อมา พ.ศ. ๒๔๗๗ ก็ย้ายไปเรียนในชั้นมัธยมปีที่ ๒ ที่โรงเรียน
เรียนจบชั้นมัธยมปีที่ ๖ เมื่อ พ.ศ. ๒๔๘๒ ปีต่อมาก็เข้าศึกษาต่อในชั้นเตรียมอุดมศึกษา
แผนกวิทยาศาสตร์ที่โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ถ้า
เตรียมอุดม เมื่อ พ.ศ. ๒๔๘๔ จากนั้นก็เข้าศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ ณ
มหาวิทยาลัย เมื่อ พ.ศ. ๒๔๘๕ ใช้เวลาศึกษาอยู่ ๔ ปี ก็สำเร็จได้รับปริญญาวิศวกรรม
บัณฑิต (อ.ศ.บ.) ในปี พ.ศ. ๒๔๘๙

ม.ร.ว. จีระวิมน์ ได้เข้ารับราชการทหารในกองทัพเรือสังกัดกองบัญชาการ

พ.ศ. ๒๔๘๘ ได้รับยศเป็นว่าที่เรือตรี อีก ๑ ปี ต่อมาก็ได้รับยศเป็นเรือตรีแห่งราชนาวี
การทหารเรืออยู่ ๕ ปี ก็โอนไปรับราชการที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

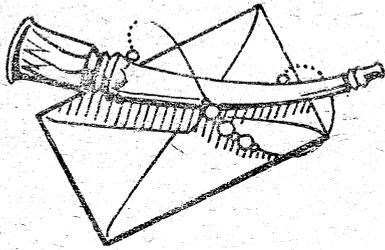
พ.ศ. ๒๔๘๒ ได้ทำการอุปสมบทเป็นพระภิกษุตามประเพณีไทย และจำพรรษาอยู่
ที่วัดศรีรัตนาราม และในปีเดียวกันนี้เข้ารับราชการในตำแหน่งอาจารย์ตรีแห่งจุฬาลง
กรณ์มหาวิทยาลัยนั้น ม.ร.ว. จีระวัฒน์ได้สมัครเรียนวิชา Library Science ซึ่งเป็นวิชาใหม่ต่าง
ของไทยในเวลานั้น ซึ่งมูลนิธิฟูลไบรท์ร่วมกับจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้จัดขึ้น อำนวย
โดย Dr. Frances Lander Spain ได้รับประกาศนียบัตรวิชาบรรณารักษ์ เมื่อ พ.ศ. ๒๔๘๖

เนื่องจาก ม.ร.ว. จีระวัฒน์เป็นคนที่ชอบอ่านหนังสือ และชอบค้นคว้ามาแต่เยาว์วัย
ก็เป็นผู้บุกเบิกเปิดทางไปสู่โลกหนังสืออันไพศาล จึงชอบวิชานี้มาก จึงละความตั้งใจเดิม
อาชีพเป็นวิศวกร และหันมาสนใจในวิชาเพิ่มขึ้นเป็นพิเศษ และคิดจะยึดวิชานี้เป็นอา
ชีพ ตั้งนั้น พ.ศ. ๒๔๘๗ ม.ร.ว. จีระวัฒน์จึงสอบได้ทุนของมูลนิธิฟูลไบรท์และสมัครเข้า
ศึกษาวิชาบรรณารักษศาสตร์ ณ มหาวิทยาลัยโคลัมเบีย นครนิวยอร์กสหรัฐอเมริกาเป็น

ปี ได้รับปริญญาโททางด้านวิชาบรรณารักษศาสตร์ (M.S.) ในปี พ.ศ. ๒๔๘๘
หลังจากการศึกษาต่างประเทศแล้ว ก็กลับมารับราชการที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยตามเดิม
ต่อมา พ.ศ. ๒๕๐๓ ม.ร.ว. จีระวัฒน์ได้โอนไปรับราชการที่กรมการฝึกหัดครู ใน
ศึกษานิเทศก์โท พ.ศ. ๒๕๐๓ ไปดำรงตำแหน่งอาจารย์ใหญ่ที่โรงเรียนฝึกหัดครูพระนคร

และในปีนั้นสอบได้วิชาชุดครูมัธยมด้วย พ.ศ. ๒๕๐๕ ย้ายกลับมาประจำหน่วยศึกษา
กรมการฝึกหัดครูในตำแหน่งศึกษานิเทศก์เอก อยู่ในตำแหน่งนี้จนถึงปัจจุบันนี้ ขณะ
ดำรงกรมมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ได้ยืมตัวไปเตรียมการวางโครงการจัดหอสมุดกลางมหา
วิทยาลัย และได้ย้ายไปดำรงตำแหน่งบรรณารักษ์ที่นั่น เมื่อมหาวิทยาลัยเชียงใหม่เปิดคำ
ใน พ.ศ. ๒๕๐๗

ในด้านกิจการห้องสมุด ม.ร.ว. จีระวัฒน์ ได้เป็นผู้ร่วมการก่อตั้งสมาคมห้องสมุด
แห่งประเทศไทยขึ้นคนหนึ่งด้วย และได้เคยดำรงตำแหน่งเลขาธิการและกรรมการของสมาคม
ประจำกองบรรณารักษ์ฝ่าย ~~ของ~~ ของวารสารของสมาคมห้องสมุดอีกด้วย นอก
ม.ร.ว. จีระวัฒน์ยังได้เขียนหนังสือและบทความเพื่อเผยแพร่วิชาการห้องสมุดลงในวาร
สมุดหลายเรื่อง.



ใคร? อะไร? ที่ไหน?



ข่าวสมาคม

แผนกวิเทศสัมพันธ์

คณะกรรมการสมาคม ได้ตกลงคัดเลือกให้

๑. นางดำวรรณา วงศ์ยังอยู่ บรรณารักษ์ โรงเรียนวัดราชบพิช

๒. นายพันธ์ ศรียา บรรณารักษ์ห้องสมุดประชาชนสงขลา

ได้รับทุนมูลนิธิร็อกเกิ้ลเฟลเดอร์ ได้ไปงานห้องสมุดในสหรัฐอเมริกา

นายสุข พงษ์สถิตย์ อุปนายกสมาคมเป็นหัวหน้าคณะ ได้ออกเดินทางโดยเครื่องบิน เมื่อวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๐๖

แผนกประชาสัมพันธ์

ประธานแผนกหาทุนได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการ จัดรายการละครโทรทัศน์ "มายาธาไทย" กำหนดแสดงปลายเดือนเมษายน และมีผู้กรุณาบริจาคทรัพย์ ๓ ราย คือ บริษัทเซลด ๕๐๐๐ บาท บริษัทสุรามหาคุณ ๕๐๐๐ บาท บริษัท ซี. ๒๕๐๐ บาท และกำลังจะติดต่อที่อื่นๆ อีกต่อไป

แผนกเผยแพร่วิชาการ

ปีนี้สมาคมได้รับอนุมัติจากครุสภา ให้เป็นผู้จัดการอบรมวิชาชุดบรรณารักษะระดับ ป.กศ. การอบรมเริ่มตั้งแต่วันที่ ๒๓ มีนาคม-๒๕ เมษายน ศกนี้ โดยมีเจ้าหน้าที่รับผิดชอบจัดกระทรวงศึกษาธิการ เป็นประธานในพิธี

การฝึกงานบรรณารักษ์ห้องสมุดประชาชน ก็คงจัดเช่นทุกปี โดยสมาคมขอให้
อาสาผู้ใหญ่ กรมสามัญศึกษา คัดเลือกบรรณารักษ์มาดำรงฝึกงาน ๒ คน ๆ ละ
โดยสมาคมจะชวยใช้จ่าย คนละ ๕๐๐ บาท ต่อเดือน

กรมพิเศษ

คณะกรรมการตกลงตั้งผู้แทนสมาคม ๓ คน ไปร่วมการประชุมกับสภาสังคม
แห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ คือ นางสาววิญจนา อินทรกำแหง นางสาว
ศิริ นายแพทย์ดำรง เพ็ชรพลาย การประชุมเริ่มตั้งแต่วันที่ ๒-๕ เมษายน ณ
รวม

ในการประชุมครั้ง^๕นี้ นางสาววิญจนา อินทรกำแหง นายกด์สมาคมห้องสมุด
ไทยได้รับเลือกตั้งเป็นกรรมการของคณะกรรมการตรวจรายงานการประชุม และ
ของคณะกรรมการอำนวยการบริหารของสภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย ใน
ปถัมภ์ ปี ๒๕๐๒-๒๕๐๓ นับเป็นเกียรติแก่สมาคมฯ เป็นอันมาก

การดำเนินงาน

การประชุมคณะกรรมการสมาคม ครั้ง^๕ที่ ๓ วันที่ ๓๐ มีนาคม ได้แต่งตั้งกรรมการ
เพื่อพิจารณางานรပ်ตัวของสมาคม คือ

- ๑. นายกด์สมาคม เป็นประธาน
- ๒. นายคุณ ประภาวิวัฒน์ เป็นกรรมการ
- ๓. นายสุข พงษ์สถิตย์ ,,
- ๔. นางสาวอุทัย ทุติยะโพธิ กรรมการ
- ๕. นางสาวสุทธิลักษณ์ อัมพวันศักดิ์ ,,
- ๖. นางสาวกทลี สัมบัติศิริ ,,

มีนาคม สมาคมได้เชิญ Mr. A.J. Wells ผู้เชี่ยวชาญทางบรรณกรรมของ
ของปัฐกถาเกี่ยวกับการทำบรรณานุกรมที่ค่าดาวันเด็ก ได้มีแขกและสมาชิก ผู้
บรรยายหลายท่าน หลังจากนั้นได้มีการเลี้ยงนาคาเพื่อเป็นเกียรติแก่ผู้ปัฐกด้วย

๓๕ เมษายน สยามคมได้มีโอกาสดูเลี้ยงอาหารต้อนรับ Dr. Keyes D. Me... ผู้เชี่ยวชาญด้านก่อสร้าง อาคาร ห้องสมุด มุลินธิ ร็อกก เฟลเดอร์ ซึ่งเดินทางมาดูงานห้องสมุดมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ผู้เป็นบรรณารักษ์มาถึง ๖๓ ปี

๓๔ เมษายน สยามคมได้จัดการต้อนรับ Dr. Lester Asheim ผู้แทนสยามคมต้อนรับ Dr. Asheim ผู้แทนสมาคมห้องสมุดอเมริกัน (A. L. A.) ซึ่งเดินทางเพื่อสำรวจมาเพื่อสำรวจงานห้องสมุดประเภทต่าง ๆ การจัดต้อนรับครั้งนี้ได้จัดให้ไปชมตลาดน้ำในวันอาทิตย์ และในกลางคืนเดียวกันนี้ ได้จัดเลี้ยงอาหารค่ำเพื่อเป็นเกียรติแก่ Dr. Asheim ณ โรงแรมรามมา ได้มีแขกผู้มีเกียรติและคณะกรรมการสยามคม ๆ ไปร่วมเลี้ยงต้อนรับหลาย

คุณกมดา รุ่งอุทัย เดินทางไปศึกษาต่อ ณ สหรัฐอเมริกาโดยทุนส่วนตัว กำลังเดินทางในกลางเดือนพฤษภาคม ศกนี้ เราขออำนวยความสะดวกให้ประดับผลสำเร็จทุกประการ

ที่ ๖๐๗/๒๕๐๖

สมาคมห้องสมุดแห่งประเทศไทย

๒๒ พฤษภาคม ๒๕๐๖

เรื่อง ขอเชิญชวนร่วมทำบุญทอดกฐิน
เรียน เพื่อนสมาชิกทุกท่าน

ในปี พ.ศ. ๒๕๐๖ นี้ คณะกรรมการบริหารของสยามคมห้องสมุดแห่งประเทศไทยมีความเห็นร่วมกันว่า สยามคมควรได้จัดให้มีการทำบุญร่วมกันสักครั้ง และได้ตกลงให้ทำบุญทอดกฐิน ซึ่งทางสยามคมได้ติดต่อกับกรมการศาสนา และขอรับพระพุทธรูป พระราชทาน ทอดที่วัดทรงธรรม อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ

วัดทรงธรรม เป็นวัดที่เก่าแก่มาก สร้างมาได้ประมาณ ๑๕๐ ปี เป็นวัดที่มีความมั่งคั่งของนั้บถือ จากชาวพระประแดงและประชาชนอื่น ๆ ในย่านนี้ได้เป็นอย่างดี ด้วยความมีระเบียบเคร่งครัดในวินัยของคณะสงฆ์ซึ่งประจำอยู่ที่วัดนี้น่าความศรัทธามาสู่ประชาชนผู้ที่ได้มีโอกาสมาแวะเยี่ยมมนต์การ ณ ที่วัดเป็นอย่างดี

คณะกรรมการบริหารมีความเห็นว่า การทำบุญทอดกฐินคราวนี้ ควรจะเป็นส่วนร่วมของสมาชิกทุกคนของสยามคม เพราะเป็นกฐินในนามของสยามคมห้องสมุดแห่งประเทศไทย และยังถนัดกว่าเป็นกฐินส่วนตัวและเป็นเกียรติแก่สยามคมห้องสมุดฯ ด้วยที่ได้ออกมาต้อนรับพระราชทานในปี

Keyes... มาดู... ผู้แทน... นทางเพ... ไปชมตด... ตีแก่... ยงตอน... ยทุนล้ง... จทุกปร... ดแห่งป...

คุณจึงขอถือโอกาสนี้บอกบุญมายังเพื่อนสมาชิกทุกท่าน ได้ไปสละทรัพย์ทำบุญ... แต่จะคร่ำคร่า และช่วยไปรดบอกบุญต่อๆ ไปยังญาติมิตรและผู้ที่อยู่ใกล้ชิดท่านด้วย... เงินส่งไปยัง นางสาวนิลฉัตร อินทระเคหะ... เดชานุการบริหารของสมาคม... สมาคมห้องสมุดแห่งประเทศไทย... เดชที่ ๒๔๓ ถนนพระสุเมรุ ตรงข้ามวัดบวร... บางลำภู พระนคร ภายในวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๐๖ จะเป็นพระคุณอย่างยิ่ง... อนึ่ง ดิฉันขอเรียนเพื่อนสมาชิกที่รักว่า การทอดกฐินนั้นจะสำเร็จด้วยดีด้วยความ... ใจจากเพื่อนสมาชิกทุกคน... สมาคมของเราเป็นสมาคมเล็กๆ ไม่มีทุนรอนมากมาย... ใหญ่อื่นๆ... แต่ที่คณะกรรมการเห็นว่าควรจะต้องจัดทำบุญทอดกฐินขึ้นในปีนี้ทั้งที่... ฝืด... ก็ด้วยความเชื่อในความมีใจศรัทธาของเพื่อนสมาชิกทุกท่าน... ฉะนั้น... เงินทุกบาทที่เพื่อนสมาชิกส่งมาช่วยกันทำบุญครั้งนี้ย่อมมีอานิสงส์อันใหญ่ยิ่งมา... ทั่วทุกท่าน... และจะเป็นผลบุญช่วยส่งให้กิจการของสมาคมห้องสมุดแห่งประเทศไทย... ไปได้ในอนาคตยิ่งขึ้น... ดิฉันขอหวังในความร่วมมือร่วมใจของเพื่อนสมาชิกที่รักทุกท่าน และขอขอบคุณ... ในโอกาสนี้ด้วย.

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง
รัญจวน อินทรกำแหง
(นางสาวรัญจวน อินทรกำแหง)
นายกสมาคม



โปรดทราบ

ง... น... มุดแห่ง... โอกา...

การพิเศษของสมาคมห้องสมุดแห่งประเทศไทย เพื่อช่วยแบ่งเบางานห้องสมุด... ทุกท่าน คือ การจำหน่ายวัสดุอุปกรณ์ห้องสมุด ตลอดจนครุภัณฑ์ทุก... ความสะดวกใจแก่สมาคม โดยการจัดหาวัสดุและครุภัณฑ์... รับรองว่าจะได้... งามตามมาตรฐานทุกประการ



บรรณาธิการแถลง

๑. ในที่สุดรถไฟขบวนนักทำเดตาได้ส่งประดงค์ คือ บั๊ท ๗ ฉบับที่ ๒ มีนาม
เมษายน ๒๕๐๖ ออกได้ในเดือนพฤษภาคม อันเป็นเดือนถัดไป ทั้งๆ ที่มีฉบับพิเศษเรา
กลางขวางหน้าเดียวด้วย ฉะนั้นต่อไปนั้รับรองได้ว่า ตั้งแต่ฉบับที่ ๓ พฤษภาคม-มิถุน
๒๕๐๖ เป็นต้นไป ยิ่งจะเร็วขึ้นๆ โดยลำดับ

๒. เรื่องของท่าน Lin yutung และ Ella wheeler wilcox นั้น เป็นความโง่
เบาปัญญาของผมที่ไม่รู้ว่าจะติดต่อกับท่านเจ้าของเรื่องได้อย่างไร ที่ไหน จึงต้องขออภัย
เจ้าของ และขอขอบพระคุณไว้ ณ โอกาสนี้ บทความและโคลงทุกถ้วนั้ ผมชอบมาก
และคิดว่าท่านผู้อ่านและสมาชิกคงจะชอบเหมือนกัน ผมจึงได้นำเอามาลง

๓. The Scientific Information Center in Thailand นั้น มีเรื่องเป็นภาษา
อยู่ในฉบับที่ ๑ แต่เป็นหน้าเดียวตายมาก ถ้าหากจะมีเรื่องนี้เป็นภาษาอังกฤษ เพียง sum
เท่านั้น ผมจึงได้ขอร้องท่านผู้เขียนให้กรุณาเขียนอย่างละเอียด ในภาคภาษาอังกฤษให้
ได้นำลงในเล่มนี้แล้ว ความก้าวหน้าทางวิชาการเช่นนี้ ย่อมเป็นที่ยินดีและสนใจของคน
และนอกประเทศ

๔. จนถึงบัดนี้ผมยังไม่ได้รับรูปถ่ายของท่านบรรณารักษ์ และ address ของ
ของท่านไม่ว่าในพระนครหรือหัวเมืองเลยสักรายเดียว จึงขอความกรุณา มา ณ โอกา
ครั้งหนึ่ง รูปถ่ายกิจกรรมต่างๆ ของห้องสมุดของท่าน ก็อยากได้เป็นอันมาก

๕. เรื่องที่จะนำลงเล่มต่อไป ชาติมีอีกแล้ว โปรดกรุณารับส่งไปเถิด

บรรณาธิการ

เชื่อเสียเถิด ไม่ว่าใคร อยากดี อยากถูก อยากสุข เสสรวด ทุกถ้วนั้